Nr. 3. Sobota, 5 Stycznia 1889. Rok 79.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztowa wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St Peres 81.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 złr. **pocztą 16 złr.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., **pocztą 8 złr.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 złr., **pocztą 4 złr.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., **pocztą 1 złr. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia), lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

W dziale fejletonowym jak dotychczas tak i w roku 1889 zamieszczać będziemy wyłącznie tylko oryginalne powieści, nowele, pamiętniki i obrazki z przeszłości, pierwszorzędnych autorów, których współpracownictwo zapewniliśmy sobie, jako to: Alces (baronowej Hagen), Piotra Jaxy-Bykowskiego, Jeske-Choinskiego, Ludwika hr. Dębickiego, dr. Antoniego J., St. Koźmiana, Wincentego hr. Łosia, Nagody, Fr. Rawity, Zygmunta Sarneckiego, Kazimierza Skrzyńskiego, Stef. Ulanowskiej, A. Wilczyńskiego, Jana Zacharyasiewicza i w. i. W styczniu rozpoczniemy druk nowelli pod tytułem „Złudzenie" przez Jeske-Choińskiego, następnie powieść: „W Sieci Pajęczej", pióra utalentowanej autorki kryjącej się pod pseudonimem Kismet, której utwory odznaczone były na konkursach *Kuryera Warszawskiego* i *Kłosów*. Wkrótce drukować będziemy nowelę Wincentego hr. Łosia p. t. Czarada, „Nastusię" Fr. Rawity, „Fałszywa struna" Nagody, „Bez wyjścia" Stef. Ulanowskiej, i t. d., i t. d.

W „Przewodniku" w szeregu prac historycznych i literackich znajdą pomieszczenie wyjątki z niezmiernie ciekawych listów syna Kajetana Koźmiana, Andrzeja Edwarda, a także barwnem piórem dr. Ant. J. skreślony „Zatarg Wołyński 1859 r." „Kartka z życia J. I. Kraszewskiego".

Na podstawie umowy, zawartej z redakcyami warszawskiego ilustrowanego tygodnika ***„Biesiady literackiej"***, *której prospekt w tych dniach dołączymy, i warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego", zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą te pisma wychodzące raz na tydzień* ***po cenie zniżonej.***

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą przeto otrzymywać od 1. stycznia 1889 roku warszawski tygodnik illustrowany ***„Biesiadę literacką"*** wraz z dodatkiem powieściowym po następującej cenie:

We Lwowie:	Rocznie	6 zł.
	półrocznie	3 „
	kwartalnie	1 „ 50 ct.
Na prowincyi:	Rocznie	7 zł.
	półrocznie	3 „ 50 ct.
	kwartalnie	1 „ 75 „

Również *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, otrzymywać mogą prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* po następującej cenie:

We Lwowie:	miesięcznie	62 ct.
	kwartalnie	1 zł. 86 ct.,
Na prowincyi:	miesięcznie	92 ct.,
	kwartalnie	2 zł. 76 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 2 stycznia b. r. w zastosowaniu ustawy o reprezentacyi państwa z dnia 21 grudnia 1867, §. 5, powołać najmiłościwiej, jako członków dożywotnich do Izby panów Rady państwa; Tajnego radcę, Ryszarda hrabiego Clam-Martinitz, tajnego radcę i nadzwyczajnego posła i pełnomocnego Ministra Karola barona Frankenstein, prezydenta dolnoaustryackiej Izby handlowej i przemysłowej Rudolfa Isbary, tajnego radcę i marszałka krajowego Dolnej Austryi Chrystyana hr. Kinsky, podkomorzego Jana hrabiego Ledebur-Wicheln, proboszcza kapituły kolegialnej wyszehradzkiej dr. Antoniego Lenz, podkomorzego Artura hrabiego Potockiego, budowniczego tumu starszego radcę budowniczego Fryderyka barona Schmidt, radcę ministeryalnego na pensyi dr. Franciszka Schneider, profesora uniwersytetu radcę dworu dr. Teodora Sickel, tajnego radcę i drugiego prezydenta Najwyższego Trybunału kasacyjnego dr. Karola Stremayr i podkomorzego Franciszka hrabiego Thun-Hohenstein-Sardagna.

Minister handlu zamianował koncepistów pocztowych: Władysława Bugno i Stefana Jorkascha-Kocha, komisarzami pocztowymi we Lwowie.*)

*) Powtórzono z Nr. 2. z powodu pomyłki druku.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła oficyała pocztowego, Franciszka Janku, z Białej do Krakowa.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła assystentów pocztowych: Bronisława Ciechanowicza z Żywca do Biały, Hieronima Chłopeckiego z Tarnowa do Sanoka, i Stanisława Gettera z Sanoka do Stanisławowa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 4 stycznia.

Parlament włoski przystąpić ma na nowo w połowie stycznia do zaniechanych czynności prawodawczych. W chwili zawieszenia prac Izba deputowanych uchwaliła, jak wiadomo, znaczną większością kredyt na potrzeby wojskowe, ale równocześnie odrzuciła środki na pokrycie nowych wydatkow, proponowane przez byłego ministra finansów, p. Maglianiego. Izba uznając potrzebę wydatków, uznała także bezwarunkowo politykę gabinetu Crispiego, wyrażając mu zaufanie. W ten sposób postawiona kwestya oznaczała zamanifestowanie niezadowolenia tylko z ministra finansów, który też uważał za stosowne uchylić się, ażeby trudności finansowe gabinetu pokonał jego następca w większej zgodzie z reprezentantami w parlamencie. Czy bowiem dokona tego następca p. Maglianiego w zupełnem porozumieniu

LISTY Z PARYŻA.

III

Pogoda. — Zima w Paryżu. — Piece. — Demonstracye polityczne. — Baudin. — Awantury w parlamencie. — Numa Gilly. — Susini. — Pojedynki paryskie. — Wybór Clusereta. — Nowości teatralne. — Pani Judic. — Przeglądy doroczne. — Karykatury. — Scala. — Doktoryzacya Polki. — Zdanie Charcota o emancypacyi kobiet.

(Dokończenie).

Paryż obfituje w nowości teatralne (oryginalne i przeróbki), ale produkuje obecnie mało towaru lepszego, o którymby warto było wspomnieć. Albert Millaud, znany dowcipniś z *Figara*, napisał dla teatru Variétés i dla pani Judic, libretto, farsę tak niemądrą, że nawet Paryż poznał się na jej czczości. Szło jedynie w tym razie o stworzenie jakiejś fabuły, którąby dała pani Judic możność do okazania w całej pełni zalet jej gry. Nie są to właściwie zalety, lecz właściwości, bo pani Judic, chociaż jej los nie odmówił talentu, nie była nigdy naprawdę dobrą aktorką, jeno komedyantką „pikantną", operującą za pomocą „dyskretnych" ruchów, odsłaniających „niedyskretnie" jej wdzięki. Kobietka szykowna, „pikantna" paryżanka w całem znaczeniu tego określenia, dziś jeszcze *une belle femme* grała zawsze tylko „tłusto", jeśli się tak wolno wyrazić, zamiast poprawnie. Jej minki, operowanie spodniczką, podkreślanie dwuznaczników, wykrzywianie buzi i t. d. zachwycały przez długie lata bulwarowych teatromanów. Jej „Pięknej Helenie" klaskały zarówno tłumy jak i najdystyngowańsza publiczność, podczas jej występów, trzeba było wyczekiwać przed kasą Variétés całemi godzinami. Lecz wszelkie powodzenia, nie oparte na prawdziwej wartości, mają swój koniec. Pani Judic, psuta tryumfami niezasłużonemi, zapomniała o tem, że talent, chociażby największy, zmaleje bez pracy, że zużywa się, wkońcu niknie. Zamiast kształcić się i rozwijać, zadowolniała się taniemi oklaskami, więc doczekała się, co musiało nastąpić.... pustej sali i pustej kasy i surowej krytyki. Pani Judic nie jest artystką, oświadczyli na reszcie recenzenci paryscy, nie była nią nigdy i nie będzie. Jest to tylko komedyantka.

Treści sztuczydła Millauda (*La Japonaise*) nie warto powtarzać, jest bowiem wprost tak głupia, że za głupia nawet dla Paryża, który lubi głupstwo. Cała intryga polega na tem, aby dać pani Judic możność przebrania się kilka razy w coraz to inne kostiumy. Pani Judic przebierała się rzeczywiście bardzo „pikantnie;" cóż, kiedy się nawet pikantność znudzi.

Wiadomo, że w Paryżu odbywają się corocznie, przy końcu każdego roku t. zw. *revues*, czyli przeglądy głównych wypadków w karykaturach. Te *revues* uzyskały sobie prawo obywatelstwa na scenach mniejszych.

Pierwszy taki przegląd wystawił teatrzyk *Scala*, dotąd zwykły *café-concert*, od pewnego czasu pozujący na przybytek Melpomeny. Tytuł tej *revue*: *Tour autour de la Tour.*

Tą *tour* jest wieża Bastylii, ustawiona w głębi sceny a na około tej wieży gromadzi się tłum różnobarwny w maskach i kostiumach z czasów t. zw. Wielkiej Rewolucyi, więc Robespierre w niebieskim surducie, Marat, z czapką frygijską na głowie, Karlota Korday, Bonaparte i t. d. Osobistości nie historyczne krytykują czasy dawne i współczesne, szydzą z „znakomitych" chwili bieżącej, spiewają pieśni zabawne, wesołe i t. d.

Patrząc na tę „szopkę", na to wydrwiwanie ludzi, którzy stoją na czele rządu, lub zasłużyli się w kraju, pyta się cudzoziemiec mimowoli: dokąd zajdzie społeczeństwo, dla którego niema żadnej powagi. Jest granica między wolnością a swawolą, a we Francyi jest dziś wszystko swawolą. Swawolną jest prasa, która wypisuje na tych biednych ministrów takie dziwy, że najpospolitszy szewc nie zniósłby tych ciągłych obelg i wyrzutów; swawolne są teatra, w których się mówi wszystko, a robi wiele wzrokiem, ruchem i t. d., swawolny jest motłoch, mięszający się do rzeczy, które trzeba znać, aby o nich rozprawiać i stanowić.

Nazywa się to wolnością.

Francyi potrzeba znowu na jakiś czas żołnierza, któryby ją nauczył szanować prawo, powagę, zasługi i stanowiska, któryby oczyścił ulicę z polityków nieproszonych. I pewno nieinaczej skończy się ta niezabawna zabawa.

Dużo wrzawy narobiła w Paryżu Polka, młodziuchna bo zaledwo dwudziestojednoletnia panna Klara Schultze, która zdała w tutejszym uniwersytecie egzamin na lekarza. Z jej powodu rozpisywano się tu obszernie o kobietach pracujących i emancypowanych.

Czterech znakomitych doktorów paryskich: Charcot, Strauss, Réclus i Landouzzy, słuchało rozprawy panny Schultze p. n. *La femme médecin au dix-neuvième siècle.* Jeden z nich, mianowicie Charcot, odpowiedział słów kilka, które warto powtórzyć.

Mimo mniemania kandydatki, mówił Charcot, która twierdzi, że medycynę mogą i powinny kobiety tak samo wykonywać, jak mężczyźni, ośmielam się być zdania przeciwnego. Zdaje mi się (Francuzi są zawsze grzeczni), że medycyna przystoi głównie mężczyznie.

Że są kobiety wyjątkowe, które pracują wybornie w tym kierunku, nie zmienia rzeczy. Zdarzały się po wszystkie czasy i we wszystkich kierunkach kobiety, które sprostały płci męzkiej, byli nawet, jak wiadomo żołnierze w spodnicy, raczej dowódcy. Bo kobieta, która ima się fachu, który do niej nie należy, nie chce być nigdy szeregowcem. Rwie się natychmiast do komendy, do wielkich ról. Nie widzimy dotąd lekarek po miasteczkach prowincyonalnych i po wsiach, ale widzimy je w stolicach, gdzie pchają się natrętnie do pozycyj pierwszorzędnych, gardząc stopniowem zdobywaniem znaczenia.

Pominąwszy już nieestetyczność medycyny (Charcot) domaga się sztuka leczenia w wielu razach sił fizycznych, których kobiecie nie dostaje i t. d.

W t. zw. „kwestyi emancypacyi kobiet", niegdyś jednej z pierwszych na targu postępowym Warszawy, nie ma dziś, zdaje się, między mężczyznami dwóch zdań. Zgadzają się wszyscy na to, że królestwem kobiety jest ognisko rodzinne, a celem jej życia: mąż i dzieci. I samym kobietom w tym zakresie naturalnej dla nich działalności chyba najwygodniej i najlepiej. Jedynie trudne warunki chwili obecnej, coraz większe ubóstwo, i coraz mniejszy ztąd „popyt" na żony, tłómaczą gromadne rwanie się kobiet do zawodów, wykonywanych dotąd przez płeć brzydką (dla czego koniecznie „brzydką?") Najwyższą filozofią i treścią kobiety jest miłość i tylko w granicach tej miłości doznaje szczęścia prawdziwego. Że są „oryginały", którym zachciewa się czegoś innego, „celów", „posłannictw", to nie zmienia reguły, której nie usuwają nigdy wyjątki, chociażby najzdolniejsze. Sama natura przeznaczyła kobietę na żonę i matkę, a śmiesznym jest, kto chce być mędrszym od tej najrozumniejszej mistrzyni.

Teodor Jeske Choiński.

z Izbą, wątpić można, zwłaszcza, że Izba przeciwną była stwarzaniu nowych ciężarów, a jednak od siebie nie podawała żadnych propozycyj co do źródeł, któreby mogły zapewnić nowe dochody, bez uciekania się do nowych podatków.

Na miejsce jedynego dotychczas ministra powołanych zostało dekretem królewskim dwóch ministrów, z których jeden posiada tytuł ministra finansów, a drugi, na wzór angielski, pełnić ma funkcye kontrolora i nosi tytuł ministra skarbu państwowego. Ten podział na dwie kategorye w administracyi funduszami publicznemi we Włoszech nie jest zupełną nowością, gdyż istniał już jakiś czas za ministerstwa Depretisa. Obowiązki nowych ministrów dzielą się w ten sposób, że mianowany ministrem finansów p. Grimaldi będzie administrował dochodami, pod jego zarząd należą dobra skarbowe, on zawiera umowy co do długów państwa i broni w parlamencie budżetu przedstawiając każdoczesny prelimi narz. Minister skarbu państwa, którym mianowany został pan Perazzi, ma obowiązek czuwać nad wydatkami innych ministerstw i prowadzić administracyę długów państwa. Przez jakiś czas, jeszcze za ministerstwa Cairolego, był także mianowany minister skarbu państwa, funkcye te były jednak podówczas tylko honorowe, duszą bowiem ministerstwa był minister Sella.

W tej chwili główna uwaga zwraca się na ministra finansów p. Grimaldi, który ma w niespełna dwa tygodnie wystąpić w parlamencie z nowemi projektami co do pokrycia uchwalonych wydatków. Czy p. Grimaldi przyjmie tylko zmodyfikowany nieco plan p. Maglianiego, czy przedstawi zupełnie nowy, jest to pytanie na które odpowiedzieć nie umieją najbliżsi jego przyjaciele polityczni. P. Grimaldi należał niegdyś do stronnictwa skrajnego, ale od owego czasu zapatrywania jego uległy zmianom. To jedynie jest faktem z przeszłości ministra finansów, że tak wtedy, kiedy stawał w szeregach opozycyi, jak i później w charakterze ministra w gabinecie Cairolego, okazywał się przeciwnikiem podatku od mlewa. Przez jakiś czas słowa jego powtarzane były w parlamencie przy każdej kwestyi finansowej i to uczyniło go popularnym. Dowodząc, z jakiej przyczyny sprzeciwia się podwyższeniu podatków, rzekł on mianowicie: „Niepodobna walczyć przeciw logice cyfr; arytmetyka nie może być kwestyą zapatrywań.“ Dziś bardzo być może, iż to samo powtórzy, gdy przystąpi do obrony projektów, mających zadanie zrealizować pokrycie wydatków, uznanych przez państwo za nieodzowne. Zdaje się, że dla pozyskania większej powolności deputowanych, ma być podjęcie na nowo akcyi parlamentarnej zagajone mową tronową. Domyślają się, że monarcha pragnąc wybawić gabinet z trudności finansowych, rzuci sam w mowie tronowej słowo swoje dla przechylenia szali na stronę gabinetu, który pod względem politycznym wychodził dotychczas zawsze z tryumfem ze starć parlamentarnych.

Sejm krajowy.

(*XXVI. posiedzenie z d. 3 stycznia.*)

(*L*) Sprawozdanie z przebiegu wczorajszego posiedzenia uzupełnić winniśmy jeszcze następującemi szczegółami:

Jak to już wczoraj zaznaczyliśmy, odpowiedział J. E. p. Namiestnik na cały szereg interpelacyj, wystosowanych do Komisarza rządowego w pierwszym okresie bieżącej sesyi. Odpowiedzi te opiewają w dosłownem brzmieniu:

„Na posiedzeniu wys. Sejmu z d. 27 września r. z. pos. Korytowski i tow. wnieśli interpelacyę w sprawie wymierzenia należytości skarbowej gminie Białoskórka, powiatu tarnopolskiego, od aktu prawnego co do świadczeń tej gminy na rzecz szkoły miejscowej. Na tę interpelacyę mam zaszczyt odpowiedzieć, że wys. Ministerstwo skarbu reskryptem z 19 października 1888 l, 35.381, zezwoliło na całkowite odpisanie odnośnej należytości, o czem gmina Białoskórka rezolucyą władzy skarbowej, doręczoną d. 30 października r. z. uwiadomioną została. Zarazem uznało wys. c. k. Ministerstwo skarbu, że podobne akta jednej należytości nie podlegają, i zezwoliło, aby wydane zostało pouczenie w tym kierunku, dla podwładnych władz i urzędów skarbowych“.

„Na posiedzeniu wys. Sejmu z d. 3 października r z. pos. Wasilewski i tow. wnieśli interpelacyę w sprawie rzekomo nieprawnego przewozu zboża rossyjskiego w snopach, przez granicę państwa w powiatach: Kamioneckim, sokalskim i brodzkim, bez opłacania należytości cłowej. Na interpelacyę powyższą mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje: Według poz. 36 taryfy cłowej zaprowadzonej ustawą z d. 25 maja 1882 Dz. ust. państ. nr. 47 zboże w snopach przewożone wolne jest od opłaty cłowej, a wobec tego zawarte w interpelacyi przypuszczenie, jakoby uwolnienie tego zboża od cła zarządzone zostało w drodze administracyjnej przez krajową władzę skarbową, pozbawione jest podstawy. W sprawie przewozu zboża w snopach, decyzya krajowej władzy skarbowoj odnosić się może tylko do kwestyi, czy interesantom dozwolony być ma przewóz tego zboża nietylko drogą cłową, lecz także drogami ubocznemi, żadną zaś miarą do unormowanej już ustawą kwestyi uwolnienia transportów od opłaty cłowej. Pozwolenie do sprowadzania wolnego od cła zboża drogami ubocznemi udzielone zostało w latach 1887 i 1888 Herszkowi Charakowi i Salamonowi Leinsiedorowi ze Stojanowa, oraz Seligowi Reisfeldowi z Brodów. Także i w latach dawniejszych udzielane były zezwolenia tego rodzaju, co jednak, jak wykazały dochodzenia zarządzone przez c. k. krajową Dyrekcyę skarbu, nie spowodowało nigdzie tak znacznego wzrostu przywozu zboża rossyjskiego w snopach, żeby na tem tutejszokrajowy handel zbożem, względnie ceny zboża tutejszo-krajowego ucierpieć miały, że dalej zboże rossyjskie w snopach sprowadzane jest tylko przez tych gospodarzy wsi pogranicznych, którzy także za kordonem grunta posiadają i uprawiają. Zezwolenie na wyjątkowe uwolnienie zboża od cła przywozowego w myśl artykułu XI. ustawy z 25 maja 1882, na który powołali się interpelanci, już od kilku lat wcale nie zostało udzielone“.

Na posiedzeniu wys. Sejmu z d. 3go października r. z. poseł Struszkiewicz i towarzysze wnieśli do komisarza rządowego interpelacyę w sprawie rzekomo nielegalnego wystawiania kart przeznaczenia dla obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu w języku niemieckim i ruskim, z pominięciem polskiego. Na powyższą interpelacyę mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje. Czynności należące wedle ministeryalnego rozporządzenia z d. 19 stycznia 1887 Dz. p. p. Nr. 5 do powiatowych komend pospolitego ruszenia, spełniają oddziały ewidencyi obrony krajowej, które podlegają w zupełności komendom obrony krajowej. Ustawa z d. 24 maja 1883 Dz. p. p. Nr. 87 organizująca obronę krajową stanowi w § 11, że język urzędowy komend obrony krajowej jest ten sam, co armii stałej, to jest język niemiecki. Gdy więc rozporządzenie ministeryalne z d. 5 czerwca 1869 do komend obrony krajowej nie ma zastosowania, przeto karty przeznaczenia dla obowiazanych do pospolitego ruszenia, muszą być wystawione w języku niemieckim i tylko dla dogodności stron zarządzono, aby te karty zawierały także tłumaczenie tekstu autentycznego na język polski, względnie ruski. Co do samego faktu, który szanowni interpelanci specyalnie podnieśli, Prezydyum c. k. Namiestnictwa odniosło się do c. k. Komendy obrony krajowej.

„Na posiedzeniach wys. Sejmu w d. 15 i 16 października r. z. p. Goldman i tow. wnieśli dwie interpelacye w sprawie rzekomo nielegalnie dokonanej konfiskaty nr. 287 i 288 czasopisma politycznego, *Dzienuik Polski*. Na tę interpelacyę mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje:

1) W d. 15 października r. z. skonfiskowała c. k. Prokuratorya Państwa nr. 287 czasopisma *Dziennik Polski* (wydanie poranne) za artykuł p. n. „Zgromadzenie wyborców miasta Lwowa,“ dla znamion zbrodni z §. 65 lit. a. ust. karn. i występku z §. 300 ust. karn. z powodu zawartego w tymże artykule, w celach agitacyjnych twierdzenia, że Rząd obecny nie spełnił przyjętych na siebie obowiazków, że ukraca autonomię, że na każdym kroku trzyma się zasady „*divide et impera*,“ która umożliwia mu najsłuszniejsze żądania kraju rzucać do kosza, że policya i sfery rządowe wyzyskują każdą sposobność, ażeby steroryzować wyborców i zmusić ich do głosowania wbrew przekonaniu za kandydatem rządowym, i t. p. Rzeczona konfiskata została uchwałą tutejszego c. k. Trybunału prasowego z d. 16 października r. z. l. 18855 zatwierdzoną. Z powodu wniesionego przez Redakcyę rzeczonego czasopisma sprzeciwienia, odbyła się d. 26 listopada r. z. w c. k. sądzie krajowym karnym rozprawa oppozycyjna w myśl §. 493 p. k. po przeprowadzeniu której, wyrokiem z d. 26 listopada r. z. l. 18855 sprzeciwienia nieuwzględniono, a konfiskatę ponownie zatwierdzono.

2) W d. 15 października r. z. zamieścił *Dziennik Polski* w wydaniu wieczornem nr. 288 tenor interpelacyi, wniesionej tegoż dnia na posiedzeniu Sejmu z powodu powyższej konfiskaty, zawierający powtórzenie całego artykułu p. n. „Zgromadzenie wyborców miasta Lwowa“, jakkolwiek Redakcya *Dziennika Polskiego* zaraz w d. 15 października r. z. o zabraniu numeru 287 uwiadomioną została. Skutkiem tej reprodukcyi, zastosowując §. 24 ustawy prasowej, zarządził c. k. Prokurator Państwa konfiskatę nakładu *Dziennika Polskiego* nr. 288, a odnośny wniosek z d. 16 października r. z. l. 10418 został uchwałą tutejszego c. k. Trybunału prasowego z d. 17 października r. z. l. 18934 w ten sposób załatwiony, iż konfiskatę nr. 288 *Dziennika Polskiego*, zawierającego wbrew przepisowi §. 24 ustawy prasowej reprodukcyę skonfiskowanego artykułu „Zgromadzenie wyborców miasta Lwowa“, zatwierdzono. W skutek sprzeciwienia się Redakcyi od tej uchwały, odbyła się d. 26 listopada r. z. rozprawa oppozycyjna, po przeprowadzeniu której c. k. Sąd krajowy karny orzeczeniem z dnia tegoż, sprzeciwienie uwzględnił. Przeciw temu orzeczeniu zgłosił c. k. Prokurator Państwa zażalenie do c. k. wyższego Sądu krajowego, wychodząc z zasady, że przepis §. 24 ustawy prasowej, zabraniający świadomej reprodukcyi raz już skonfiskowanego pisma, jako przepis prasowo-policyjny, w razie przekroczenia tego zakazu z całą surowością i bezwzględnie zastosowany być winien, czemu wcale nie stoi na przeszkodzie przepis §. 28 ustęp 4. ust. prasow. odnoszący się wyłącznie do bezkarności czynów popełnionych treścią druku. Orzeczenie c. k. wyższego Sądu krajowego w tej sprawie, jeszcze nie nastąpiło.

Na posiedzeniach wys. Sejmu z d. 16 października i 19 października r. z. p. hr. Rey i towarzysze wnieśli dwie interpelacye w sprawie wrzekomo nieprawidłowego wymiaru kontyngentu dla gorzelń rolniczych. Na interpelacyę tę mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje: Oznaczenie miary udziałów gorzelń rolniczych i nierolniczych w kontyngencie, dokonywa się jednolicie i jedynie według ustawy kontyngentowej. Ukrócenie kontyngentu prawnie na pojedyńcze gorzelnie przypadającego w drodze administracyjnej, jest zatem bezwarunkowo wykluczone. Dotychczasowy rozdział jest tylko prowizoryczny i podjęty został w tym celu, aby gorzelnie, zaraz przy wejściu w życie nowej ustawy o podatku wódczanym, korzystać mogły z udziału w kontyngencie. Natomiast rozdział stanowczy dotąd nie mógł nastąpić, gdyż przedtem prawomocnie dokonane być musi oznaczenie miary udziałów. Było to dotąd niemożliwem z powodu, że takie oznaczenie nastąpić może dopiero po rozstrzygnięciu wszystkich rekursów w tej mierze wniesionych, względnie po upływie terminu do wnoszenia rekursów oznaczonego, że dalej uwzględniane być muszą nie tylko gorzelnie, które już istniały, lecz także gorzelnie nowo założone a w tej mierze wszystkie czynności urzędowe nie zostały jeszcze ostatecznie przeprowadzone. Rząd dąży do jaknajrychlejszego stanowczego rozdzielenia kontyngentu, co jedynie i wyłącznie według ustawy dokonane zostanie. Przy stanowczem rozdzieleniu kontyngentu przypadnie na gorzelnie rolnicze, ile przewidzieć można, wyższy od prowizorycznego wymiar kontyngentu.

Na posiedzeniu wys. Sejmu z d. 17 października r. z. poseł Wasilewski i towarzysze wnieśli interpelacyę z zapytaniem, czy wiadomo, że c. k. Władze skarbowe niezgodnie z ustawą z 20 czerwca 1888 dz. u. p. nr. 95 odmawiają dzierżawcom gorzelń udziału w kontyngencie, jeżeli on przyznany został właścicielowi gorzelni a nie dzierżawcy? Na interpelacyę powyższą mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje: Sprawa powyższa została *quo ad meritum* załatwioną w ten sposób, iż wys. c. k. Ministerstwo skarbu reskryptem z d. 2 listopada r. z. l. 36.294 orzekło, że przyznanie kontyngentu tym gorzelniom, których uznanie za gospodarcze przez właścicieli uzyskane zostało, a które następnie właściciele wydzierżawili, żadnym nie ulega przeszkodom. O treści tego reskryptu ministeryalnego poleciła c. k. krajowa Dyrekcya skarbu zawiadomić piśmiennie każdego właściciela gorzelń, który uzyskał na swe imię uznanie gorzelni za gospodarczą.

Na posiedzeniu wys. Sejmu z d. 19 października, poseł Weigel i towarzysze wnieśli interpelacyę z zapytaniem, dla jakich powodów nie weszła dotąd w życie fundacya stypendyalna zmarłego w r. 1864 w Krakowie Aleksandra Brześciańskiego? Na interpelacyę tę mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje: Ustanowiona przez zmarłego w r. 1864 Aleksandra Brześciańskiego fundacya stypendyjna istnieć zaczęła właściwie dopiero w r. 1873, kiedy c. k. Sąd krajowy krakowski pozostałą po spłaceniu różnych legatów resztę kapitału 2386 złr. wydał do dyspozycyi egzekutora testamentu dr. Konstantego Hoszowskiego. Przeznaczając powyższy kapitał na fundacyę stypendyjną dla ucznia instytutu technicznego w Krakowie, wyraził egzekutor testamentu tu życzenie, aby odsetki od kapitału fundacyjnego były kapitalizowane tak długo, dopóki nie urośnie kapitał do sumy 4000 złr. Gdy to nastąpiło w roku 1883 przez zakupienie oblig. indemn. nom. wartości 4000 złr., postanowił egzekutor testamentu, Konstanty Hoszowski, w piśmie z 16 maja 1883, iż stypendyum z tej fundacyi, ze względu na to, iż krakowski instytut techniczny tymczasem został zniesiony, przypaść ma na uczniów gimnazyum św. Anny w Krakowie; zarazem przedłożył od siebie projekt aktu fundacyjnego, który jednak dla niedokładności zwrócono Hoszowskiemu do wyjaśnienia i uzupełnienia. Ponieważ Konstanty Hoszowski zmarł w roku 1884 i projekt ów pozostał niezmieniony, przeto postanowiło c. k. Namiestnictwo przelać prawa zarządu i rozdawnictwa fundacyi, na Wydział krajowy, który przyjmując te prawa, ułożył i nadesłał projekt aktu fundacyjnego. Rokowania przeprowadzone z Wydziałem krajowym i c. k. Prokuratorya skarbu w sprawie ułożenia aktu fundacyjnego, oraz załatwienie powstałej w czasie z tych rokowań kwestyi wymiaru należytości, względnie zniżenia pierwotnie wymierzonej należytości, wymagały dłuższego czasu. Obecnie wszystkie czynności przygotowane są już na ukończeniu, a pomieniona fundacya, z powiększonym obecnie kapitałem 5200 złr, już w bieżącym roku wprowadzoną zostanie w życie.

Na posiedzeniu w. Sejmu z dnia 19 października r. z. poseł Weigel z tow. wniósł do komisarza rządowego interpelacyę z zapytaniem o stan sprawy ustanowienia c. k. sądów powiatowych w Jaworznie, Zakliczynie i Zatorze, oraz sprawy przeniesienia c. k. sądu powiatowego z Krynicy do Muszyny, a to w myśl odnośnych uchwał sejmowych. Na powyższą interpelacyę mam zaszczyt odpowiedzieć, co następuje: W sprawie ustanowienia c. k. sądu powiatowego w Jaworzniu, władze sądowe oświadczyły się już w tej mierze przychylnie, a obecnie badaną jest ta sprawa ze stanowiska względów polityczno-administracyjnych. Dochodzenie w tej mierze prowadzone, jest już na ukończeniu. Co do ustanowienia sądu powiatowego w Zakliczynie i Zatorze, wys. c. k. Ministerstwo sprawiedliwości odniosło się jeszcze do Wydziału krajowego, od którego wys. Sejm otrzyma wyjaśnienia w tej mierze. Wreszcie mam zaszczyt oznajmić, że ponowna uchwała w. Sejmu w sprawie przeniesienia sądu powiatowego z Krynicy do Muszyny, została przedłożona wys. c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych, w celu przeprowadzenia w tej mierze dalszych rokowań z wys. c. k. Ministerstwem sprawiedliwości.

Nowi członkowie Izby panów.

O nowomianowanych członkach Izby panów, których nazwiska podajemy na czele dzisiejszego numeru, zamieszcza *Fremdenblatt* następujące szczegóły biograficzne:

Hr. Ryszard Clam-Martinitz ur. 12 marca 1832, służył w armii, zkąd w r. 1836 jako rotmistrz huzarów powołany został na stanowisko przybocznego adjutanta Najjaśn. Pana. W r. 1860 został majorem a w r. 1865 pułkownikiem, poczem z szeregów armii wystąpił i osiadł w dobrach swych Ertisoric w Czechach. W r. 1879 został wybrany deputowanym z kuryi większej własności ziemskiej. Wstąpiwszy do klubu czeskiego, został w r. 1883 wybrany pierwszym wiceprezydentem Izby deputowanych. W r. 1884 otrzymał godność tajnego radcy. W. r. 1888 złożył hr. Clam swój mandat z powodu śmierci brata i spadłych nań przezto zajęć w zarządzie odziedziczonego wielkiego majątku ziemskiego.

Rudolf Isbary jest właścicielem fabryki i prezydentem dolno-austryackiej Izby handlowej oraz banku eskontowego, a wreszcie kuratorem Muzeum dla sztuk przemysłu i Muzeum handlowego.

Krystyan hr. Kinsky ur. 28 stycznia 1822 jest marszałkiem dolno-austryackim i

właścicielem dóbr Matzen i Angern w Dolnej-Austryi.

Jan hr. Ledebur-Wicheln ur. 30 maja 1842 jest właścicielem dóbr allodyalnych Kostenblat, Krzemusch i Mileschau, należy do czeskiego stronnictwa klerykalno-feudalnego. Wielkie zasługi poniósł hr. Ledebur jako członek czeskiej Rady kulturnej.

Proboszcz kapituły Wyszehradzkiej dr. Antoni Lenz jest następcą zmarłego kanonika, poety dr. Wacława Stulca.

Artur hr. Potocki jest od r. 1881 c. k. podkomorzym, deputowanym do Rady państwa z kuryi mniejszych posiadłości ziemskich powiatu chrzanowskiego i prezesem Rady powiatowej chrzanowskiej.

Fryderyk br. Schmidt należy do najwybitniejszych architektów obecnej epoki. Jego to dziełem są niektóre najwspanialsze monumentalne gmachy wiedeńskie. Ur. 22 października 1825, ukończył politechnikę w Stuttgardzie, poczem był czynnym przez 15 lat przy budowie tumu kolońskiego. W konkursie na kościół *Votivkirche* w Wiedniu otrzymał drugą nagrodę. W r. 1858 został powołany na profesora Akademi sztuk pięknych w Medyolanie a następnie do Wiednia. Br. Schmidt jest właścicielem wielu orderów.

Dr. Franciszek Schneider, radca ministeryalny na pensyi, był czynnym jako prezes najwyższej Rady sanitarnej i referent sanitarny w Ministerstwie spraw wewnętrznych.

KORESPONDENCYE

Peszt, 2 stycznia.

(Zaręczyny w Najw. Domu. — Przyjęcie noworoczne u p. Tiszy. — Szkoły ludowe w Węgrzech. — Zwłoki Ferdynanda Liszta.)

(*x*) Z nadzwyczajną szybkością obiegła dzisiaj i znalazła najżywsze echo wiadomość o zaręczynach młodszej Córki naczelnego wodza honwedów Najd. Arcyksięcia Józefa i Najd. Arcyksiężnej Klotyldy z siostrzeńcem Najj. Pani księciem Albertem Thurn i Taxis. Dostojna Narzeczona, Małgorzata Klementyna Marya, jaśniejąca zarówno urodą jak przymiotami duszy i serca, liczy obecnie lat 19 i jest o trzy lata młodszą od swojego narzeczonego, urodzonego d. 8 maja 1867 w Regensburgu. Ks. Albert, którego matka, owdowiała księżna Helena, jest, jak wiadomo, siostrą Monarchini austryackiej, posiada ogromne dobra w Austryi i Niemczech, między innemi klucz krotoszyński w księstwie Poznańskiem, gdzie zwykł przepędzać co roku kilka tygodni. Młody książę jest właścicielem bawarskiego pułku szwoleżerów. Zaręczyny odbyły się w kole ściśle familijnem w zamku arcyksiążęcym w Alcsuth pod Pesztem. Narzeczeni otrzymali od Najj. Państwa i wszystkich Członków Najw. Domu serdeczne depesze gratulacyjne. Ostateczny termin ślubu nie został jeszcze wyznaczonym.

Dzień wczorajszy przyniósł nam ważną enuncyacyę pokojową, która niezawodnie dotrze po za granice Węgier i sprawi tu wrażenie, na jakie rzeczywiście zasługuje. Prezes gabinetu Tisza, przyjmując życzenia noworoczne członków stronnictwa liberalnego obu izb sejmowych, wygłosił w odpowiedzi na przemówienie hr. Juliusza Szapary'ego bardzo obszerną mowę, powiadając na wstępie: Co się tyczy położenia zewnętrznego, to głównej jego rękojmi musimy szukać w przymierzu środkowo-europejskich Mocarstw. Dzieje wykazują nam silne, potrójne i poczwórne przymierza, lecz alianse te były zawierane zazwyczaj w interesie zdobyczy i rozszerzania granic. Przymierza te przysparzały, być może sławy narodom, sławy, o jakiej i dzisiaj jeszcze wspomina potomność z entuzyazmem. Sądzę nakże, iż o wiele wyżej niż owe aliansy, cenić należy przymierze, które zostało zawarte nie w celach zdobyczy lecz wyłącznie dla zabezpieczenia pokoju, w interesie rozwoju ludzkości. Sądzę, iż bez obawy rozczarowania mogę wypowiedzieć nadzieję, że z pomocą tego przymierza, tem bardziej, iż obecnie nie ma w Europie ani jednego państwa, któreby pragnęło bezwarunkowo wojny, powiedzie się i w rozpoczynającym się także roku zabezpieczyć dobrodziejstwa pokoju, utrzymać dobre stosunki z mocarstwami i w ten sposób utrwalić dzieło pokoju i postępu. Wielką otuchą i uspokojeniem jest dla mnie poparcie, jakie przyrzekł mi w imieniu wielkiego stronnictwa mój czcigodny przyjaciel, hr. Szapary. Poparcie to jest potrzebnem głównie dla tego, iż polityka, jaką prowadzimy, potrzebuje, aby mogła być skuteczną, pewnych ofiar, od nich nie może wymówić się ten, kto chce, by głos jego ważył na szali wypadków. Sądzę i spodziewam się, że i w bieżącym także roku będziemy mogli prowadzić spokojnie dzieło pokoju". W dalszej części przemówienia poruszył p. Tisza obszernie różne kwestye administracyjne, a przyznając, iż obecna administracya wymaga w wielu kierunkach naprawy, odmówił racyi tym, którzy domagają się zupełnego przewrotu w systemie administracyjnym. Mówca odpierał myśl radykalnej reformy, nazwał niewczesnemi zabiegi dla upaństwowienia całej administracyi i oświadczył, że pragnie opierającą się na podwalinach historycznych administracyę municypalną utrzymać, a tylko chce ją zmienić odpowiednio dzisiejszym potrzebom i wymaganiom.

Niedawno ogłoszone sprawozdanie węgierskiego ministerstwa oświaty o szkołach ludowych w ubiegłym roku szkolnym, wykazuje w porównaniu z rokiem poprzednim nieznaczne postępy. Około 300 gmin nie posiada jeszcze żadnych szkół, 1800 wsi posługuje się szkołami sąsiednich miejscowości, a przeszło 450.000 dzieci, w wieku obowiązkowym do nauki, pozbawionych jest wszelkiej oświaty. Przepis prawny o karaniu tych rodziców, którzy zaniedbują posyłać swe dzieci do szkoły tylko tu i owdzie znajduje zastosowanie a ustawy szkolne bywają w ogóle dość niedbale wykonywane. W wielu miejscowościach położenie materyalne nauczycieli i stan budynków szkolnych usuwają się z pod wszelkiej krytyki. Państwowi inspektorowie szkolni starają się wprawdzie wszelkiemi sposobami sprowadzić poprawę stosunków, nie znajdują jednak potrzebnego poparcia w autonomicznych organach komitetowych. Ogólny wydatek na szkoły ludowe wynosił w roku objętym sprawozdaniem okrągło 15 milionów zł. Z 16.538 szkół ludowych tylko 783 są zakładami państwowemi, około 14.000 utrzymywane są przez gminy kościelne różnych wyznań, a około 2.000 przez gminy polityczne.

Dzieci obowiązanych do nauki elementarnej naliczono 2,377.558, z tych zaś 1,929.377, czyli 81 procent uczęszczało do szkoły. Cyfry te w porównaniu z r. 1869, kiedy to zaledwie 50 prc. dzieci spełniało obowiązek szkolny, znamionują bezwątpienia znakomity postęp, w porównaniu jednak z rokiem poprzednim wykazują bardzo nieznaczne tylko polepszenie. Co się tyczy nauczycieli, to gdy w roku 1880 było 71 procent Madziarów, procent ten podniósł się w roku ubiegłym do 87. Pod względem pilności w wykonywaniu obowiązku szkolnego pierwsze miejsce zajmują Niemcy, na tysiąc bowiem dzieci znajdujących się w wieku obowiązkowym do nauki uczęszczało 907, następnie Słowacy (850 na tysiąc), dalej Madziarzy (842), Kroaci (838), Serbowie (802), Rusini (675), wreszcie Rumuni (622 dzieci na tysiąc). Państwo przyczynia się do utrzymanie szkół ludowych dwoma milionami zł.

W tutejszych kołach municypalnych i Akademii umiejętności poruszono przed niejakim czasem projekt sprowadzenia do Pesztu i złożenia tutaj na wieczny spoczynek zwłok Franciszka Liszta, które spoczywają obecnie w Bayreuth obok Ryszarda Wagnera. Projektowi temu stanęła jednak na przeszkodzie odszukana ostatnia wola mistrza z r. 1869, w której powiedziano między innemi: „Chcę, aby zwłoki moje były pochowane nie w kościele, lecz na otwartym cmentarzu i niech mnie nie przewożą z miejsca na miejsce. Chcę być pochowany tylko tam gdzie umrę".

Z Berlina.

(Przyjęcie noworoczne u dworu. — Artykuł noworoczny organu kanclerskiego. — Ordery chińskie.)

Od dłuższego czasu po raz pierwszy odbyło się tegoroczne przyjęcie noworoczne u dworu z zachowaniem wielkiego ceremoniału.

O godzinie pół do 10tej cały dwór z cesarzem i cesarzową zgromadził się w kaplicy zamkowej dla wysłuchania nabożeństwa, poczem cesarstwo udali się z całym orszakiem do białej sali, dla przyjęcia życzeń. Monarcha wraz z małżonką zajął miejsce pod baldachinem. Defilada różnych dygnitarzy i generalicyi trwała około pół godziny, a po jej ukończeniu przyjmował cesarz osobno ambasadorów. Na uroczystość noworoczną przybyli wszyscy komendanci korpuśni, między tymi: ks. Leopold Bawarski i ks. Jerzy Saski, dalej książę Henryk, książę regent Brunszwicki, W. ks. Hesski i książę Albert Sasko-Altenburski. Podczas defilady zaszczycił monarcha wielu dostojników cywilnych i wojskowych krótkiem przemówieniem, lecz tak tutaj jak i przy przyjęciu ciała dyplomatycznego, nie dotknął nawet z lekka kwestyj politycznych.

Wszystkie dzienniki berlińskie powitały z otuchą i pełne nadziei Nowy Rok, upatrując przedewszystkiem w fakcie, iż rząd odstąpił od myśli żądania nowych kredytów wojskowych, stwierdzenie pokojowych widoków.

W noworocznym artykule, *Nordd. Allg. Ztg.*, poświęciwszy kilka słów pamięci zmarłych w zeszłym roku dwóch cesarzy, mówi dalej: „Przy zmianach tnom żywiły kierunki skrajne pewne samolubne nadzieje, ale ziszczenie się takich nadziei wychodzi już z ram narodowej polityki niemieckiej. Prusy odznaczały się zawsze oględnością w działaniu, a krocząc ku swym celom, skupiały żywioły, które państwu, a nie sobie samym służyły. Niemcy przyswoiły już sobie dzisiaj te same zasady."

Z powodu ukończenia budowy trzech okrętów wojennych dla Chin w dokach szczecińskich, cesarz chiński nadesłał kilku dostojnikom pruskim ordery. Najwyższy order otrzymał hr. Herbert Bismarck, jako sekretarz stanu ministerstwa spraw zagranicznych, za starania około wzmocnienia stosunków przyjaznych pomiędzy Chinami a Niemcami. Jestto order podwójnego smoka trzeciej klasy. Drugą klasę tego orderu, posiadał zmarły cesarz Fryderyk. Oprócz tego, niższe klasy tego orderu otrzymało kilka osób.

Z Petersburga.

(Potoczne wiadomości.)

Petersb. Wied. piszą: „Dowiadujemy się, jako o rzeczy ostatecznie już postanowionej, że Rossya będzie miała przy Watykanie stałego przedstawiciela dyplomatycznego, że jednak stosunki rządu rossyjskiego z Watykanem znacznie się różnić będą od stosunków Watykanu z Niemcami i Francyą. Między rządami obu tych państw a Watykanem układy toczą się za pośrednictwem pełnomocników papieskich, zamieszkałych w Berlinie i Paryżu; otóż w Petersburgu nie będzie nuncyusza papieskiego, a Watykan komunikować się będzie wyłącznie ze specyalnym wysłannikiem rossyjskim, akredytowanym przy Stolicy Apostolskiej".

Ogłoszono ukaz carski o ustanowieniu corocznego kościelnego święta, dnia 17-go października, na pamiątkę ocalenia życia cara i rodziny carskiej podczas katastrofy pod Borkami.

Journ. de St. Petersb. donosi, że znany podróżnik azyatycki, Francuz Martin, bawiący obecnie w Petersburgu, przedsięweźmie wyprawę do Chin środkowych i wschodniego Tybetu, a następnie, według kierunku wytkniętego przez zmarłego generała Przewalskiego, powróci do Rossyi przez Mongolię i Syberyę. Martin był na posłuchaniu u cara, cieszy się poparciem Towarzystwa geograficznego i oficerów generalnego sztabu, i liczyć może na pieniężne zasiłki osób, interesujących się celem wyprawy.

Podług *Russk. Inw.* zostanie urządzonym w Równie wielki młyn wojskowy.

Nad projektem ministra spraw wewnętrznych, dotyczącym „naczelników ziemskich", którzy, zdaniem *Graždanina*, powinni mieć prawo „stosowania rózeg", obraduje 47 członków rady państwa, bawiących w stolicy. Z liczby ministrów, tylko ministrowie wojny i marynarki nie biorą udziału w obradach.

Według depeszy *Ag. Północnej*, ministerstwo skarbu zamierza przyjąć na skarb koleje: warszawsko-wiedeńską, warszawsko-bydgoską i warszawsko-terespolską, co się da uskutecznić, zgodnie ze statutami, przez zmianę akcyjnych kolei na obligacye skarbowe.

Dzienniki odeskie donoszą, iż reprezentanci wielu tamtejszych firm kupieckich przyjęli poddaństwo rossyjskie. Według informacyj tych dzienników, ruch ku przyjmowaniu poddaństwa rossyjskiego wzmaga się coraz więcej.

Podług *Petersb. Wied.* zamierzone są ważne zmiany w statutach ryżskiej szkoły politechnicznej, do której uczęszcza wielu Polaków. Powodem zmian, jak twierdzi rzeczone pismo, jest nienormalne położenie tej szkoły.

Z Watykanu.

(Rzymsko watykańskie rokowania. — Artykuł *Moniteur de Rome*)

Wiedeńska *Neue Fr. Presse* otrzymuje następującą depeszę z Rzymu: „Wobec doniesienia z Wiednia, zamieszczonego w *Times*, jakoby wynik rokowań Rossyi z Watykanem był zasługą Francyi i że wieść o wprowadzeniu języka rossyjskiego do kościoła katolickiego oburzyła Polaków, możemy zapewnić, że dotychczasowe rokowania doprowadziły dotąd jedynie do zamianowania przez Stolicę Apostolską trzech biskupów katolickich w Rossyi i zawiązania stosunków urzędowych. Plan wprowadzenia języka rossyjskiego do kościołów katolickich został, jak powszechnie utrzymują, zaniechany, gdyż Watykan takiemu zjednoczeniu pod względem językowym sprzeciwił się. Rokowania w kwestyi językowej dotyczą obecnie jedynie uregulowania rossyjskich wykładów w seminaryach duchownych".

Z powodu zamknięcia jubileuszu papieskiego, *Moniteur de Rome* zamieścił artykuł naczelny, poświęcony poglądowi na doniosłość obchodów miłościwego lata, w którem wszystkie ludy chrześcijańskie składały hołdy Namiestnikowi Chrystusowemu. Następnie dano pogląd na rok rozpoczynający się pod hasłem krucyaty przeciw niewolnictwu. Z kolei określono stanowisko Leona XIII wobec umiejętności, wobec kwestyi socyalnej, wreszcie wobec wolności publicznych. Wszechstronna działalność Leona XIII, jego niestrudzona inicyatywa w zakresie spraw dyplomatycznych, jak cywilizacyjnych, jego wreszcie pełne doniosłości encykliki, stanowią obfitą podstawę do uwag i poglądów, rozwiniętych w dzień zamknięcia jubileuszu.

Przyjęcie konstytucyi serbskiej.

Na posiedzeniu skupcziny serbskiej, w dniu 2-go b. m., na którem miało nastąpić głosowanie nad projektem nowej konstytucyi, byli obecni prawie wszyscy członkowie dyplomacyi i liczna publiczność. Po przyjęciu sprawozdania komisyi weryfikacyjnej i odczytaniu projektu konstytucyi, przedłożył referent, Stojan Protic (ze stronnictwa radykalnego) znakomicie i zupełnie bezstronnie zredagowane sprawozdanie, w którem podniósł liczne dodatnie strony projektu, a nadmieniając, iż nowa konstytucya serbska jest bezwątpienia jedną z najliberalniejszych w Europie, polecił gorąco przyjęcie całego projektu. Imieniem mniejszości komisyjnej przemawiał radykał Maximovic. Uznawał on wprawdzie zalety nowej konstytucyi, żądał jednak pewnych zmian, których słusznie domaga się naród. Z artykułów, określających prerogatywy korony, nie został ani jeden zakwestyonowany w sprawozdaniu mniejszości.

Następnie wywiązała się dłuższa dyskusya, w której wzięli między innymi udział: Jovanovic (radykalny) i Kundovic (liberalny), obaj przemawiając za projektem. Przewódca dysydentów, Ranko Tojsic, wystąpił w formie umiarkowanej przeciw projektowi. Przebieg obrad był spokojnym i wolnym od wszelkich wycieczek.

Po wyczerpaniu listy mowców sprawozdawca Ribarac miał świetną mowę, w której podniósł, iż nowa konstytucya jest podarunkiem króla. W myśl ustaw zasadniczych król ma prawo przyjęcia jej *en bloc* a nie można wątpić, iż wielka skupczyna uprzedzi w tej mierze żądanie monarchy.

Wśród ogólnego naprężenia zabrał następnie głos minister spraw zagranicznych Mijatovic, polecając w gorących słowach jednogłośne przyjęcie projektu. Lud w tej konstytucyi nie daje królowi niczego, król natomiast czyni ofiarę z wielu swych prerogatyw. Dzisiaj, gdy oczy całego cywilizowanego świata zwrócone są na Serbię, niechaj lud serbski złoży dowody poczucia prawdziwej wolności i dojrzałości politycznej. „Może nadejdzie godzina — zakończył minister — w której Europa wyda ponownie swój sąd o Serbii. Okażmy się godnymi naszych ideałów i przez jednogłośne przyjęcie złóżmy dziękczynienie temu, który obdarowuje nas wolnością."

Za projektem głosowało 494 posłów, przeciw 73. Od głosowania wstrzymało się 3, zaś 17 nie przybyło na posiedzenie. Konstytucya tedy została przyjętą ogromną większością głosów.

KRONIKA

Lwów 4 stycznia.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły pogorzelcom gminy św. Stanisław, w powiecie stanisławowskim, zapomogi w kwocie 200 złr.

— **Wszelki ruch pociągów** na przestrzeni Husiatyn-Czortków z dniem 3 b. m. został wznowiony.

— **Wieczór humorystyczny** w Kole literackim, zapowiedziany na jutro, sobotę, rozpocznie się o godzinie wpół do 9.

— **Bal techników** zapowiada się nadzwyczaj świetnie. Komisya dekoracyjna balu przygotowuje znowu oryginalną dekoracyę małej sali Kasyna miejskiego. Na razie możemy się podzielić z czytelnikami wiadomością, że w skład tej komisyi wchodzą pp.: architekt Kamieniobrodzki, prof. polit. Marconi, architekci: Ramult, Rawski i asystent Korajski.

— **Koncert.** W niedzielę, dnia 6 b. m., odbędzie się w „Sokole" wielki koncert ze współudziałem pań: Miry Hellerównej, Maryi Posselt-Frenklówny i Stanisławy Vysanik; panów: S. Bacho, Teodora Borkowskiego, M. Frenkla, Towarzystwa spiewackiego „Lutnia" i orkiestry pułku nr. 55. Program jest następujący: 1) Mozart, uwertura z „Wesela Figara", odegra orkiestra. 2) Beethoven, „Largo" w układzie S. Niewiadomskiego, wykona chór „Lutni" z orkiestrą, solo odspiewa p. Teodor Borkowski. 3) Deklamacya, panna St. Pysznik,

4) a) Rossini: Aryę z „Semiramidy“; b) Gawot z „Mignon“, odspiewa p. Mira Hellerówna. 5) Mendelsohn, koncert fortepianowy g-moll, odegra p. Posselt-Frenkel z towarzyszeniem orkiestry. 6) a) Waltramus „Madrygał“; b) Gall „Piosnka“, odspiewa chór mięszany „Lutni“. 7) Deklamacya, p. Mieczysław Frenkel. 8) Gounod „Chór robotników“, odspiewa chór męski „Lutni“ z tow. orkiestry. 9) Delibes „Muzyka baletowa z „Copelii“. — Początek o godzinie wpół do 5 po południu. Wstęp 30 ct., krzesło pierwszorzędne 1 zł., drugorzędne 60 ct. Bilety są do nabycia w księgarni pp. Seyfartha i Czaykowskiego, i w handlu p. Krimmera. Połowa dochodu przeznaczona na „Dom przytułku dla nieuleczalnych“.

= **Zuchwała kradzież.** Wczoraj pod wieczór jakaś kobieta na ulicy Żółkiewskiej poprosiła Mojżesza G., by jej powiedział która godzina, a gdy zagadnięty popatrzył na swój zegarek, chwyciła za takowy i zerwawszy go wraz ze złotym łańcuszkiem, umknęła ze swym łupem. Policya wkrótce przytrzymała, według danego opisania osoby, włóczęgę Annę Chłostek, którą poszkodowany wprawdzie poznał, lecz zegarka ani łańcuszka nie znaleziono przy niej.

= **Nieproszeni goście.** Onegdaj wieczorem pan A. K., powróciwszy do domu pod l. 9 przy ulicy Krasickich, zastał pierwsze drzwi swego mieszkania, które przedtem na klucz był zamknął, otwarte. Odemknąwszy drugie drzwi, zauważył po chwili, że ktoś z sieni usiłował otworzyć te drzwi na zasuwkę zamknięte. Wypadł więc czemprędzej do sieni i zastał tam przy drzwiach nieznajomego żyda oraz kobietę z dużą kobiałką w ręku, którzy widocznie zamierzali włamać się do jego mieszkania i kradzieży tam dokonać. Przytrzymanych, kilkakrotnie za kradzież karanego Scheiwacha Bergera i tegoż żonę Taubę, odstawiono do policyi, która obwinia ich o trzy inne jeszcze, w podobny sposób dokonane kradzieże.

= **Porzucenie dziecka.** Niewyśledzona dotąd osoba pozostawiła wczoraj po południu na korytarzu w szpitaliku św. Zofii dwuletniego chłopczyka, którego miejski komisaryat IV dzielnicy wziął w opiekę.

= **Najechanie.** Bazyli Koss, woźnica prywatny, najechał wczoraj skutkiem nieostrożnej jazdy ośmioletniego Dawida Berlsteina i włościankę Maryę Karpińską. Oboje najechani odnieśli lekkie obrażenia na ciele. Kossa aresztowano i oddano pod sąd.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono wczoraj wieczór z wozu na ulicy Kamińskiego walizkę, zawierającą granatową wełnianą damską suknię, czarnym sznurem obszywaną, wart. 40 złr., kołnierz futrzany z kóz chińskich, wart. 40 zł., mąkę, dużą paczkę zapałek i notatkową książkę. — Znaleziono 10 kluczyków na stalowem kółku, na ulicy Sykstuskiej; bursztynową cygarniczkę na ulicy Trzeciego Maja; nową drabinę do składania, na ulicy Kochanowskiego.

— **Z obserwatoryum** c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 4 stycznia 1889. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe mieliśmy wiatr północny, niebo ciągle zamglone, powietrze wilgotne i mgliste.

Średnia temperatura doby była —14·3°C, najwyższa —14·0°C, najniższa —16·2.

Śnieg pruszył przez całą dobę, dając tak opadu 2·5 mm.

Zniżka barometryczna 755 do 760 mm. znajdowała się w Sycylii; zwyżka 785 do 780 mn. w Prusiech; zniżka drugorzędna w Islandyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza był dziś o godzinie 9 rano 776 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 12 dnia 4 stycznia b. r.: Wiatr północno-zachodni, średnia temperatura doby około —12°C, niebo przeważnie zamglone, powietrze wilgotne i mgliste. Opadu nie będzie, co najwyżej wcale nieznaczny.

— **Dla dotkniętych powodzią** mieszkańców Bukowiny złożono dalej: w starostwie brzeżańskiem; gmina Trościanie 2 zł.; w starostwie przemyskiem: najprzew ks. biskup Łukasz Solecki 20 zł., M. Scheinbach 5 zł.; w starostwie turczańskiem: gr. kat. parafianie w Rypianach 7 zł.

— **Pożar** w dzień Nowego Roku zniszczył jeden z baraków kawaleryi, mieszczący 80 ludzi, w Rzeszowie. Ogień powstał o godzinie 10 rano przy piecu, prawdopodobnie skutkiem wadliwej konstrukcyi tegoż. Całe wewnętrzne urządzenie baraku uratowano.

— **Na torze kolejowym** w obrębie gminy Brzeszcza, pow. bielskiego, d. 25 grudnia rano znaleziono okropnie poszarpane zwłoki wyrobnika kolejowego Józefa Włoszcza z Budy. Nieszczęśliwy ten człowiek, niewiadomo z jakiego powodu dostał się był pod koła pociągu, który przejeżdżał tamtędy poprzedniej nocy Śledztwo wdrożono.

— **Wypadek bratobójstwa** zdarzył się w gminie powiatu kamioneckiego, Staninie. Ofiarą tej strasznej zbrodni padł Józef Kołos, rezerwista 80 pułku piesz., zabity w skutek gwałtownej sprzeczki przez starszego swego brata Kiryłę. Między braćmi oddawna zdarzały się waśnie, a Józef Kołos wszczynał je zazwyczaj będąc w stanie nietrzeźwym. Winnego oddano pod sąd.

— **Emigracya włościan.** Policya krakowska znów w tych dniach przytrzymała 16 włościan pochodzących z Brzozowy, Huty Samoklińskiej, powiatu jasielskiego, z Szambron, komitatu Sabierow i z Twaroszcza, komitatu Bardyów, na wychodźtwie do Ameryki, bez żadnych legitymacyj i bez odpowiednich funduszów na koszta zamierzonej podróży. Ośmiu z wychodźców miało dopiero otrzymać fundusze w drodze telegraficznej na terytoryum pruskiem. Przytrzymanych zwrócono do miejsc przynależności.

— **Schwytanie defraudanta.** Z Pesztu donosi depesza: Od dłuższego czasu policya tutejsza obserwowała młodego przyjezdnego mężczyznę, który przybrał sobie obce nazwisko. Aresztowano go w końcu i pokazało się, że jest to urzędnik pocztowy Józef Benda, rodem ze Szląska, który w listopadzie r. z. sprzeniewierzył na poczcie w Rzeszowie 700 złr. i umknął.

— **Rozbójnicze morderstwo** spełnione zostało przed kilku dniami na osobie właściciela domu i szynkowni, Ferdynanda Pfaffla w Lincu. Morderca zabił swoją ofiarę nożem, poczem zrabował gotówkę, znajdującą się w stole szynkownym oraz papiery wartościowe. Jak donosi depesza, wyśledzono wczoraj i aresztowano sprawcę tej zbrodni. Jest nim niejaki Józef Steiner. Część zrabowanych walorów znaleziono przy złoczyńcy. Zachodzą poszlaki, że Steiner miał wspólników.

— **Nowe zbrodnie w Anglii.** Z Londynu donoszą d. 1 bm.: Z prowincyi nadeszła wiadomość o dwóch ohydnych morderstwach, przypominających szereg zabójstw spełnionych tutaj na kobietach przez nieznanego złoczyńcę. Oto w Bradford znaleziono w stajni zwłoki 8-letniego chłopca, który od trzech dni przepadł gdzieś bez wieści. Nogi, uszy i inne członki oddzielone są od tułowia. Brzuch rozpruty, wnętrzności wyjęte. W tym samym czasie znaleziono we wsi Kilwick, w Yorkshire, zwłoki innego chłopca, pokaleczone również w straszliwy sposób. W Bradford zatrzymała policya pewnego przekupnia mleka, którego widziano w towarzystwie zamordowanego tamże chłopca. — Według późniejszych doniesień telegraficznych, wiadomość o morderstwie w Yorkshire nie potwierdza się. Ciało chłopca, zamordowanego w Bradfordzie, jest zeszpecone w okropniejszy jeszcze sposób aniżeli ciała ofiar, znalezionych w dzielnicy londyńskiej Whitechapell. Zbrodnia ta sprawiła w całej Anglii niezmierne wrażenie. Aresztowany handlarz mleka, młody człowiek, nazwiskiem Barrett, nie przyznaje się do winy. Istnieją atoli przeciwko niemu silne poszlaki.

— **O roślinach pożytecznych** czytamy, że według dokładnego obliczenia botaników, jest ich w świecie 23000 gatunków. Z tych 1140 używane bywają w medecynie, 282 wydają owoce i nasiona przydatne do jedzenia, 117 służą jako jarzyny, 104 wydają korzenie, bulwy i cebule, zdatne do żywienia; — 40 należy do zbóż, z 21 gatunków wyrabia się sago również 21 gatunków dostarczają cukru i miodu, trzydzieści gatunków wydawają oleje. Tak tedy przeszło 600 gatunków (nie licząc różnych odmian), służą do pożywienia. Ośm rodzajów dostarczają wódkę, z 76 wyrabiać można farby, 16 wydają sole natronowe, 40 gatunków jest roślin pastewnych — 200 gatunków używa się do celów technicznych i przemysłowych. Roślin trujacych liczą 350 gatunków, pomiędzy temi 66 gatunków ma własności odurzające.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystawa przyjaciół sztuk pięknych, przy ulicy Trzeciego Maja (dom Tennera), otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Echo Muzyczne nr. 273 zawiera: Od Redakcyi. — Pedagodzy muzyczni IV. Jan Sliwiński (z portretem), przez Jankowskiego. — List (wiersz), przez Maryę Konopnickę. — Postula społeczne w belletrystyce IV. Typy powieściowe, przez Waleryę Marrené. — Verdi w zaciszu domowem, napisała Zofia Mellerowa. — Marzenie teatralne; Ernesta Renana fragment, przez Almę. — Współczesny dramat w Niemczech, przez Rysińskiego. — Paryzkie premiery, przez Almę. — Nowości literackie, przez W. J. — Przegląd muzyczny, przez Jana Kleczyńskiego. — Przegląd dramatyczny, przez Aleksandra Rajchmana. — Kronika: Teatr. — Muzyka. — Sztuki plastyczne. — Repertuar teatrów warszawskich — Teatra i koncerta na prowincyi Królestwa i za granicą. Feljeton: Dla opinii nowella, przez Alberta Delpit'a.

Dodatek nutowy. Jan Gall. Pieśń. Karol Gounod Balet na fortepian.

Notatki literacko-artystyczne.

Opera. Wczorajszą „Żydówką“ zakończono szereg debiutów tego sezonu, które wszystkie bez wyjątku powiodły się bardzo szczęśliwie, zdoławszy w równej mierze zająć publiczność. Sukces jednak prawdziwie artystyczny, w najszerszem znaczeniu, odniosła wczoraj p. Marya Pawlikówna, przeszedłszy wszelkie oczekiwania, pokładane w jej znanych powszechnie zdolnościach i głosie jednym z najpiękniejszych, jakie w ogóle się spotyka.

P. Pawlikówna nie należy do rzędu tych debiutantek, u których każdy frazes należy chwalić gdy już czysto i w takt jest zaspiewany; materyał jej wokalny, prawdziwy sopran rozległy i równy, dziś już przedstawia się w całem wykończeniu, nad jakiem umiejętna nauczycielska ręka pp. Souvestrów pracowała, wyposażony zresztą wybitnym talentem swej właścicielki. Nic więc dziwnego, że p. Pawlikówna wczorajszą partyę odśpiewała bez zarzutu, każdy bowiem najdrobniejszy frazes był wypracowany do najmniejszej nutki. — Podziw nasz wzbudzało przedewszystkiem panowanie nad partyą (nawet mimo wielkiej tremy), — dzięki któremu p. Pawlikówna umiała spiewać Rachelę z uczuciem na wskróś przejmującem, czego u żadnej debiutantki nie spotkaliśmy. Swoboda ta oczywiście może mieć miejsce tam, gdzie środki techniczne nie stawiają już żadnych przeszkód. Pierwsze wejście spiewaczki, młodej i urodziwej, pierwszy dźwięk jej rzewnego i tak sympatycznego głosu, przekonał nas od razu, że jestto ta sama doskonała, muzykalna i inteligentna spiewaczka, znana nam z koncertów, dalsze jednak akty, mianowicie arya, duet i tercet (zwłaszcza ustęp w des dur) utwierdziły w nas wiarę w talent dramatyczny p. Pawlikównej, której gra wyróżniała się szlachetnością i ekspresyą. Wreszcie ostatni akt świadczył, iż wytrzymałość głosu jest najzupełniej wystarczającą, że przeto młoda spiewaczka może liczyć na karyerę artystyczną, przy swoich zdolnościach piękną i wiele obiecującą. Na zakończenie sprawozdania naszego o spiewie p. Pawlikównej dodać musimy, że ponad wszystko podobały się nam recitatiwa i niektóre krótsze melodyjne frazy — ostatnie zaś słowa wyrzeczone były z siłą, godną artystki dramatycznej. Są to właśnie zalety, wskazujące kierunek młodej spiewaczki, która przy elastyczności swego głosu i jego obszarze spiewać będzie z niezawodnym sukcesem: Aidę, Walentynę, Normę i inne dramatyczne bohaterki.

Opera wczorajsza w całości bardzo się dobrze przedstawiała. Wiele szczęścia miał zwłaszcza p. Jerzyna, który tym razem odniósł sukces poważny, jak na artystę, biorącego podobno rozbrat z operetką, przystało. Otóż, nie ubieganiem się za przesadnemi efektami, nie siłą głosu podniesioną do krzyku, ale spiewem trzymanym w granicach estetycznych, pozyskał wczoraj p. Jerzyna ogólne uznanie i bardzo gorące oklaski. Co do gry i w ogóle całej postaci pod względem dramatycznym, możeby p. Jerzynie przydały się wskazówki p. Kamińskiego, który kiedyś przedstawiał Eleazara nieco nawet za jaskrawo, gdy znowu p. Jerzyna odtwarza go cokolwiek za blado. Wynalezienie drogi pośredniej byłoby w tym wypadku wielce pożądanem.

P. Jeromin partję komtura spiewał w ogóle z powodzeniem, zwłaszcza modlitwa w pierwszym i scena przekleństwa w 3 akcie nie chybiły wrażenia. Duet z Eleazarem nie był dostatecznie wypróbowany. Bardzo starannie spiewała p. Skalska partję Eudoksji.

Scena przedstawiała się wczoraj dobrze, a na szczególniejszą pochwałę zasługuje pod względem urządzenia akt trzeci i ostatni, który mimo trudności, jakie przedstawia dla reżyseryi, wywarł nawet znaczne wrażenie. Chór w tymże akcie również zasługuje na pochwałę, nie mało się bowiem przyczynił swym dyskretnym, równym i spokojnym spiewem do podniesienia efektu scenicznego.

St. Niewiadomski.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Bank krajowy król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem. X. Umorzenie (Losowanie) 5-prc. obligacyj komunalnych I emisyi dnia 2 stycznia 1889.

Ser. A. na 100 zł. Nr. 30, 50, 62, 103, 115, 293, 317, 323, 362, 406, 437, 519, 567, 637, 640, 649, 654, 689, 713, 783, 799, 869, 929, 964, 1007, 1135, 1373, 1718, 1763, 1766.

Ser. B. na 1.000 zł. Nr. 28, 39, 69, 73, 85, 86, 225, 230, 244, 283, 428, 468, 478, 501, 538, 561, 574, 598, 652, 680.

Ser. C. na 5.000 zł. Nr. 5, 15, 60.

Obligacye niepodniesione z poprzednich losowań: Płatne 1 października 1886. Ser. A. Nr. 226, 419, 530, 574.

Płatne 1 kwietnia 1887. Ser. A. Nr. 73, 629, 790.

Ser. B. Nr. 74, 375.

Płatne 1 października 1887. Ser. A. Nr. 335, 570, 685, 974, 1177.

Ser. B. Nr. 269, 419.

Płatne 1 kwietnia 1888. Ser. A. Nr. 350, 422, 431, 522, 529, 1126.

Ser. B. Nr. 183, 191, 220.

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 4 stycznia 1888 r.

Lwów, pszenica 6·40 do 7·30, żyto 5·30 do 5·75, jęczmień browarny 5·50 do 7·—, owies 5·50 do 6·—, groch 6 50 do 10·—, wyka 5·25 do 5·75, rzepak 12·50 do 13·50, lnianka —·—, koniczyna czerwona 50·— do 62·—, koniczyna biała 40·— do 48·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 6·25 do 7·20, żyto 5·10 do 5·35, jęczmień browarny 5·50 do 6·50, owies 5·25 do 5·85, groch 6·— do 10·—, wyka 5·— do 5·60, rzepak 12·60 do 13·—, lnianka —·—, koniczyna czerwona 50·— do 60.—, koniczyna biała 40·— do 47·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 6·10 do 7·10, żyto 5·10 do 5·50, jęczmień 5·20 do 6·50, owies 5·16 do 5·75, groch 6·— do 10 —, wyka 5·— do 5·50, rzepak n. 12·— do 13·30, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 50·— do 60·—, koniczyna biała 37·— do 53·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 6·85 do 7·40 żyto 4·70 do 5·15, jęczmień 5·— do 6·75, owies 5·— do 5·50, groch 4·40 do 9·—, wyka 4·10 do 4·80, rzepak 10·— do 11·15 lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 35·—, do 43·—, koniczyna biała 31·—, do 35·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka 20·— do 30.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Cmiel od —·— do —·— zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10 000 litrów prc. loco Lwów 14·60 do 15·— zł.

Usposobienie spokojne. Zbyt produktu utrudniony.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

(*L*) XXVII posiedzenie, zagaił dzisiaj J. E. Marszałek krajowy, o godzinie 12 min. 55 z południa

Na posiedzenie przybył między innymi pos. Artur hr. Potocki.

Urlopy otrzymali pp. Jaworski na 6 dni; Stan. Starowiejski na 14 dni; Edward Jędrzejowicz do końca sesyi. Pos. Henzel zachorował i dlatego na posiedzanie przybyć nie mógł.

Nowe petycye przekazano właściwym komisyom.

Pos. dr. Max z tow. złożył do laski marszałkowskiej następujący wniosek:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał potrzebę i warunki założenia niższej szkoły rolniczej w Tarnopolu i na najbliższej sesyi odpowiednie wnioski Sejmowi przedstawił.“ Wniosek ten będzie regulaminowo traktowany.

Z porządku dziennego, zgodnie z wnioskami p. dr. Wereszczyńskiego, przekazał Sejm, w pierwszem czytaniu, sprawozdanie Wydziału krajowego z zamknięciem funduszów krajowych na r. 18·7, komisyi budżetowej; sprawozdanie Wydziału w przedmiocie zmiany postanowień ustawy krajowej z d. 30 grudnia 1875, Dz. ust. kraj. nr 55/1877, komisyi propinacyjnej, a sprawozdanie Wydziału co do wyznaczenia pensyi wdowiej dla p. Berty Au, wdowy po profesorze szkoły roloiczej w Dublanach, komisyi budżetowej.

Pos. Pietruski przedłożył sprawozdanie Wydziału krajowego, jako komisyi, o wniosku posła Wierzbickiego i tow. w przedmiocie konserwacyi pomników historycznych i starożytnych zabytków sztuki. Wniosek ten zmierza do ułatwienia konserwatorom ich działalności urzędowej przez nałożenie także na organa administracyi autonomicznej obowiązku, który z mocy istniejących obecnie przepisów prawnych ciężv w pierwszym rzędzie na organach rządowych.

Zdaniem Wydziału krajowego żadnej wątpliwości ulegać nie może, że obowiązek, jaki przepisy prawne nakładają na organa administracyi państwowej, cięży także na Zwierzchnościach gmin i Magistratach, których działalność w tej mierze należy do poruczonego zakresu działania. Jakoż istnieje pod tym względem nawet specyalne rozporządzenie Namiestnictwa z d. 26 czerwca 1886 l. 24.992, które poleca gminom krajowym „aby każda gmina przy zwaleniach, restaurowaniach lub też innych zmianach mających się wykonać na pomnikach starożytnej budowli, tudzież i w innych razach dotyczących archeologicznych zabytków,

znosiła się przedewszystkiem z organami centralnej komisyi, t. j. z konserwatorami, zasięgała ich zdania i korzystała z danych rad, lub poczynionych uwag.“ Wydział krajowy mniema, iż sprawa, o której traktuje wniosek p. Wierzbickiego, do załatwienia w formie ustawy krajowej się nie kwalifikuje, i że odpowiedniejszą, prędzej i łatwiej do celu prowadzącą byłaby w tym wypadku droga rozporządzenia administracyjnego w formie okólnika, któryby Wydział krajowy wydał do wszystkich Wydziałów powiatowych, Magistratów i Zwierzchności gminnych w kraju na podstawie §. 98. ustawy gminnej, względnie §. 48 ustawy o reprezentacyi pow. z tytułu nadzoru nad majątkiem zakladowym gmin i powiatów. Za tym sposobem załatwienia przemawia zresztą także niedawny precedens, a mianowicie uchwała Sejmu z 21 stycznia 1887 w sprawie kontroli i opieki nad archiwaliami, na podstawie której Wydział wydał okólnik pod d. 22 lipca 1887 l. 27.689 do wszystkich miast i miasteczek w kraju. Wydział wnosi zatem: Sejm raczy sprawozdanie przyjąć do swej wiadomości. Wniosek ten przyjęto.

Poseł Bereźnicki przedłożył sprawozdanie Wydziału krajowego jako komisyi o petycyi wiecu miejskiego w sprawie założenia domu pracy przymusowej. Petycyę tę przekazał Sejm Wydziałowi krajowemu jako komisyi, z poleceniem zdania sprawy na najbliższem posiedzeniu po ponownem zebraniu się Sejmu. Wydział postanowił przedewszystkiem: a) zbadać jeszcze dokładniej potrzebę zakładów pracy przymusowej w naszym kraju; b) zastanowić się nad ewentualną ilością, rozmiarami tychże, tudzież w których miejscowościach byłoby wskazanem je urządzić; i c) obmyśleć środki materyalne, jakimi rzeczone zakłady w myśl ustawy z 24 maja 1885 mogłyby być urządzone i utrzymywane, gdyż dopiero na podstawie tych danych będzie w możności przedstawić Sejmowi jasny pogląd na niniejszą sprawę.

Ażeby można dać odpowiedź na powyższe kwestye, uznał Wydział za konieczne zebrać dokładne daty statystyczne, dające pogląd na rozwielmożnione w naszym kraju próżniactwo i włóczęgostwo. W tym celu odniósł się Wydział do Prezydyum wyższego Sądu krajowego we Lwowie i Krakowie z prośbą o polecenie Sądom swojego okręgu, ażeby jak najspieszniej wykazały: 1. liczbę osób płci obojga, w wieku niżej i wyżej lat 18, ukaranych w latach 1885--1887 z powodu przekroczenia ustawy o włóczęgostwie; 2. osób ukaranych za zbrodnie, względem których orzeczono dopuszczalność postawienia pod dozór policyjny; 3. niedorosłych osób między 11 a 14 rokiem życia, które popełniły zbrodnię a ukarane zostały w myśl §§. 237 i 269 ustawy karnej jako za przekroczenie. Równocześnie upraszał Wydział Prezydyum Namiestnictwa o polecenie starostwom i dyrekcyom policyi, ażeby władze te dostarczyły następujących dat: 1. Wykaz liczebny osób płci obojga w wieku niżej i wyżej lat 18, względem których wydano orzeczenie na odesłanie szupasem do gmin przynależności, włącznie z osobami, oddanemi przez Sądy po odbyciu kary do wyszupasowania. 2. osób, względem których na skutek wyroku sądowego orzeczono postawienie pod dozór policyjny.

Wreszcie polecił Wydział swojemu oddziałowi rachunkowemu, ażeby na podstawie aktów likwidacyi kosztów szupasowych z lat 1884–1886, wykazał wedle powiatów liczbę osób rzeczywiście szupasowanych i liczbę rewertentów, wreszcie koszta szupasowania tychże, jakie przypadały do zwrotu z funduszu krajowego a w jakiej wysokości od gmin przynależności. Ale zbyt krótki czas wyznaczony uchwałą Sejmu do zastanowienia się nad tak ważną i żywotną dla naszego kraju sprawą, nie dozwolił Wydziałowi już dzisiaj złożyć Sejmowi wyczerpującego sprawozdania; wspomnianych bowiem dat statystycznych, mających stanowić podstawę do dalszych studyów Wydział jeszcze nie posiada. Z tego powodu nie może Wydział przystąpić do postawienia merytorycznego wniosku, uczyni jednak poleceniu zadość na najbliższej sesyi Sejmu i uprasza „Sejm raczy powyższe sprawozdanie przyjąć do wiadomości.“ Wniosek przyjęto.

Koniec posiedzenia o godzinie 1 min. 20 z południa. — Następne posiedzenie we środę, d. 9 b. m. o godzinie 11 przed południem.

Polepszenie w stanie zdrowia Najd. Arcyksięcia Ludwika Wiktora ma przebieg całkiem prawidłowy.

W dziennikach wiedeńskich znajdujemy następującą depeszę z Londynu: *Standart* dowiaduje się z Berlina, iż trzej Monarchowie mocarstw sprzymierzonych wymieniali z okazyi Nowego Roku nader serdeczne życzenia. Monarcha austryacki wysłał do cesarza niemieckiego własnoręczne pismo, w którem wypowiada zupełne zaufanie w utrzymanie w r. 1889 pokoju europejskiego.

Z okazyi doniesienia o odbytej w zamku cesarskim w Wiedniu rady wojskowej donoszą *Czasowi* że był to coroczny tak zwany noworoczny raport. Najj. Pan mając przy boku Ministra wojny i szefa głównego sztabu, przyjmował inspektorów broni, którzy pod przewództwem generalnego inspektora armii Najd. Arcyks. Albrechta przedłożyli Monarsze odnośne swe raporta oraz sprawozdania z pewnych zmian, zaprowadzonych w organizacyi w ubiegłym roku. Raporta te zostały natychmiast odczytane. Wielkie wrażenie sprawił raport Inspektora piechoty Najd. Cesarzewicza Rudolfa. Najj. Pan był z niego w najwyższym stopniu zadowolony i zdaje się, że pewne myśli i wnioski, zawarte w tym raporcie, wejdą w skład przedłożeń, które Minister wojny złoży na stole Delegacyj wspólnych.

Fremdenblatt, komentując nowe nominacye członków Izby panów, pisze, że dowodzą one beztronności rządu a nie zmieniają bynajmniej stosunku stronnictw w Izbie panów.

Według najnowszych wiadomości zebrać się ma Rada państwa 25 b. m i trwać do Wielkanocy.

Wspólne delegacye zwołane będą do Wiednia w miesiącu maju.

Na dzień jutrzejszy, 5 b. m., została zwołaną ogólna konferencya Młodoczechów, na której młodoczescy deputowani do Rady państwa złożą relacye poselskie. Obok tego młodoczescy posłowie sejmowi rozwiną swój program działania w rozpoczętej właśnie sesyi sejmowej, oraz będą się naradzać nad dalszą organizacyą młodoczeskiego stronnictwa w Czechach, na Morawie i Szląsku.

Prasa paryska poświęca znaczną część swych rubryk refleksyom noworocznym i przeglądom faktów politycznych roku ubiegłego.

Temps robi uwagę:

Rok 1888 nie odznaczył się żadnemi rewolucyami, któreby zmieniały fizyczną kartę kontynentu lub zdolne były przeobrazić moralną fizyognomię stulecia. Odbywały się wprawdzie wielkie zmiany, ale tylko w osobach, to jednak nie zmieniło stanu rzeczy w Europie.

Journal des Débats, jakkolwiek poświęca długi artykuł ubiegłemu latu, zapisuje wszakże przeważnie tylko fakta dokonane bez rozumowań i wniosków.

République Française zajmuje się przy wspomnieniach o polityce ery ubiegłej także Gambettą. „Każdy ostatni dzień roku przypomina nam smutny rok zgonu Gambetty“ — pisze *Rep. Fran.* — dodając, iż nikt nie byłby godniej potrafił uczcić roku 1889, jak Gambetta, gdyby żył jeszcze. „Ale byłby powtórzył, kończy wspomniany dziennik, że niewolnicze naśladowanie wielkiej rewolucyi, nie byłoby jej uczczeniem, ale zdradzeniem jej zasad.“

Prezes gabinetu Floquet jest od kilku dni wskutek zaziębienia cierpiącym, dla tego nie może brać udziału w naradach plenarnych ministerstwa.

We środę obdarzył ex-generał Boulanger w charakterze kandydata poselskiego z Paryża manifestem publiczność stalicy. Manifest zawiera następujące oświadczenia:

„Ci właśnie, którzy wszystko uczynili, ażeby tylko ułatwić mi wybór, dziś przejęci są trwogą na myśl, że mogę zostać wybranym. Oni to odebrali mi z rąk szpadę wojskową i dla tego, że jej nie mam — boją się dziś więcej, aniżeli wówczas gdy ją miałem. Widmem straszącem ich jest powszechne głosowanie, które dałoby wyraz powszechnemu oburzeniu na panujący dziś nierząd.

„Dyktatura! Oni mnie posądzają o nią, czyż jej nie mamy? Czyż pod jakowymiś pozorami nie starają się zastosować do mnie ustaw wyjątkowych. Wszak gdy jako minister wojny miałem armię w ręku, mogłem łatwiej mieć zachcianki dyktatorskie niż dziś. Ale na to obrażające podejrzenie nigdy niczem nie zasłużyłem sobie. Pragnę konstytuanty, pragnę silnej rzeczypospolitej, której rząd złożonym byłby z czego innego a nie z żądz i ambicyj. Ojczyzna jest najdroższym skarbem dla nas wszystkich i nie pozwolicie zapewne wyborcy, ażeby stała się ona własnością kilku ludzi, frymarczących nią. Niech żyje Francya! Niech żyje republika!“

Z Brukseli donoszą, że książę Wiktor Napoleon przyjmował deputacye ze wszystkich departamentów Francyi i otrzymał prócz tego 3000 adresów z powinszowaniem. — Król Leopold i książę następca tronu Baldwin złożyli na Nowy rok osobiście wizyty pretendentowi w jego mieszkaniu.

Do *Politische Correspondenz* piszą z Paryża o zatargu tunetańsko-włosko-francuskim:

„Niektóre dzienniki włoskie wszczęły z powodu bardzo podrzędnych zajść w Tunisie prawdziwy hałas, a zupełnie nieusprawiedliwiony. Nie było nigdy mowy o tem, ażeby od wszystkich urzędników bejlikatu żądać naturalizacyi. Rozumie się to samo przez się już z tego powodu, że nie istnieje możność uzyskania obywatelstwa tunetańskiego a Francya dopiero po trzech latach na terytoryum Tunisu uzyskała możność udzielania praw obywatelom kraju. Fakt na którym opierały się pogłoski odnośne był następujący:

Jeden z urzędników sądowych, obejmując urząd, zastał na posadach podrzędnych ośmiu urzędników, z których trzej okazali się nieudolnymi, i zostali wydaleni, pomiędzy wydalonymi znajdowało się dwóch Francuzów a jeden Włoch. Reszta pięciu, z których trzech było Francuzów a dwóch Włochów, pozostała na posadach. Wynika tedy z powyższego zajścia, że nie mogło ono stanowić zatargu rzeczywistego między Francyą i Włochami.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 4 stycznia. Według urzędowego obwieszczenia zgłoszono w całej Austryi 71.570 takich przedsiębiorstw, które podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na różnego rodzaju wypadki. Liczba zgłoszonych robotników płci obojga wynosi 870.488.

Wiedeń, 4 stycznia. (*Tel. pryw.*) *Polit. Corr.* donosi, iż Towarzystwo słowiańskie dobroczynności w Petersburgu prowadzi żywe układy z wyznającymi te same zasady osobistościami w południowo-słowiańskich krajach Austryi, względem zaprowadzenia liturgii słowiańskiej.

Budapeszt, 4 stycznia. Dziennik urzędowy ogłasza rozporządzenie ministra oświaty w sprawie większego zwracania uwagi na naukę języka niemieckiego w gimnazyach i szkołach realnych.

Berlin, 4 stycznia. (*Tel. pr.*) Cesarz miał oświadczyć przy przyjęciu noworocznem generałów, iż dotąd nie postanowiono nic względem rewizyty panujących w Berlinie.

Berlin, 4 stycznia. Z źródła wiarygodnego donoszą, iż Sejm pruski zbierze się 14 b. m.

Berlin, 4 stycznia. (*Tel pryw.*) *Post* i *Kreutzzeitung* potwierdza, iż hr. Puttkamer otrzymał na Nowy Rok order czarnego orła.

Petersburg, 9 stycznia, *Journal de St. Petersb.* przytaczając odpowiedzi króla Humberta i prezesa gabinetu Tiszy na życzenia noworoczne, zaznacza, iż odpowiedzi te stwierdzają zaufanie w utrzymanie pokoju, i tak kończy: Wszystkie ludy żywią szczere życzenia, aby rok 1889 spełnił te pomyślne przepowiednie.

Belgrad, 4 stycznia. (*Tel. pr.*) Miasto wczoraj illuminowano. Mowa tronowa zrobiła najlepsze wrażenie.

Belgrad, 4 stycznia. Na wczorajszem ostatniem posiedzeniu wielkiej skupczyny prezes Izby odczytał ukaz królewski, w ktorym król wypowiada gorącą radość z powodu uchwalenia nowej konstytucyi, obwieszczając zarazem, iż udziela amnestyi wszystkim zasądzonym lub znajdującym się w śledztwie za obrazę majestatu, obrazę władz, przestępstwa prasowe, wreszcie za ekscesa popełnione podczas ostatnich wyborów do skupczyny. Z pod amnestyi wyjęci są ci tylko, którzy dopuścili się drukiem obrazy osobistej. (*Huczne i przeciągłe oklaski*). Po odczytaniu tego ukazu pojawił się król w sali posiedzeń i odczytał wśród powtarzających się ciągle objawów entuzyazmu, mowę tronową, która sprawiła powszechnie wyborne wrażenie. Miasto i pałac królewski były wieczorem oświetlone.

Londyn, 4 stycznia. Ambasador angielski w Petersburgu Morier ogłasza w dziennikach porannych treść korespondencyi przeprowadzonej z hr. Herbertem Bismarckiem w sprawie zarzutów uczynionych przez *Köln. Ztg.* Na prośbę Moriera, aby hr. Herbert Bismarck na podstawie oświadczenia Bazaine'a, iż wiadomość o rozmowie Moriera z niemieckim *attaché* wojskowym jest zmyśloną, kazał ogłosić w *Nordd. Allg. Ztg.* odwołanie haniebnych oszczerstw zawartych w *Köln. Ztg*, — odpowiedział hr. Bismarck, iż żałuje, że ani na podstawie treści, ani na podstawie tonu listu Moriera nie widzi się spowodowanym do zadośćuczynienia niespodziewanemu żądaniu i wystąpienia z granic stosunku jego urzędowego względem prasy niemieckiej. Morier oświadcza, że nie będzie zwracał uwagi więcej na zaczepki *Köln. Ztg.* i innych podobnych jej dzienników.

Londyn, 4 stycznia. Wiadomość o częściowej mobilizacyi floty angielskiej jest bezzasadną a źródłem jej jest widocznie podróż inspekcyjna lorda admiralicyi do Portsmouth.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 3 stycznia 1888, godzina 1 minut 45. Alp. Tow. górn. 47·40. Węg. akcye kredyt 308·—, Akcye anglo-austryackie 118·25, Akcye banku Union 219·25, Akcye kolei Karola Ludwika 206·75, Akcye kolei północnej 246·—, Akcye kolei połnocnej 99·50, Akcye kolei Alföld. —·—, Akcye kolei Elżbiety 257·80, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 213·75, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 174·—, Wiedeńskie losy 141·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 103·75, Losy regulacyi Cisy —·—, Losy tureckie 22·—, 4-proc. węgierska renta złota 102·—, Akcye związkowego banku 103·—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·24·25, Węgierskie losy 94·—, Marka niemiecka —·—, Kolej Karola Ludwika ·—, Akcye tytoniowe 103·75, Akcye banku dla krajów koronnych 220·50. Usposobienie ciche.

Wiedeń, 3 stycznia 1888, godzina 5 minut 35. Akcye kredytowe 312·75, Anglo-austryackie —·—, Unionbank —·— Kolej Karola Ludwika 206·75, Południowa —·—, Renta papierowa 82·60, galicyjskie listy zastawne —·—, galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·20, galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 — —, Napoleondor 9·53·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie --.

Wiedeń, 4 stycznia 1889, godzina 10 minut 25. Akcye kredytowe 313·52, Anglo-austryackie 118·50, Unionbank 220·50, Kolej Karola Ludwika 207·—, Południowa 102·25, Renta papierowa -·— 5-prc. galic. hipoteczne listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, 4½ prc. listy zastawne banku krajowego 9?·25, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 93·—, Napoleondor 9·53·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie pomyślne.

Telegramy zbożowe z dnia 3 stycznia 1889. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —·— do —·— zł, żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —· zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 16·87 do 17·12 złr. Szczecin: Pszenica —·— zł., rzepak —·— zł, spirytus —·— zł., kukurudza —·— zł. Kolonia —·— zł., rzepak —·— do —·— złr. za 100 kilogramów na wiosnę. Budapeszt: Pszenica na jesień 7·82 do 7·34 złr. Berlin: Pszenica żółta (na styczeń) 203·50 do — — zł. żyto —·— zł. spirytus 33·30 zł. rzepakowy olej —·— zł. Paryż: mąka 60·25

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki.**

Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Czerniowiec: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mięszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mięszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany, o godzinie 2 min. 20 po poł. pociąg kurjerski, o godzinie 7 wieczór pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 1 min. 35 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min. 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 40 po poł. pociąg osobowy.

Z Bełzca o godz 5 min. 53 po poł. pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mięszany, o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m. 50 przed poł. pociąg mięszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mięszany.

Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mięszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kuryerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mięszany.

Do Bełzca: ogodz. 7 min 49 rano pociąg mięszany.

Do Stryja: o godz. 5 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 35 przed południem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 10 wieczór pociąg osobowy.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1888

Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Godz. 1 min. 35 w nocy z Budapesztu, Ławocznego, Stryja, Krosna, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.

Godz. 8 min. 26 rano z Suchy Chyrowa Stryja i Stanisławowa.

Godz 8 wieczorem z Husiatyna.

Godz. 3 min. 40 po południu z Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa. i Stryja

Odjazd ze Lwowa:

Godz 8 min. 10 wieczorem do Chyrowa i Suchy

Godz. 5 min. 20 z rana do Stryja, Ławocznego, Budapesztu, Chyrowa i Stróże.

Godz. 10 min. 35 przed południ. do Stryja Stanisławowa, Husiatyna, Chyrowa, i Suchej.

Godz. 10 min. 8 wieczorem do Stanisławowa i Husiatyna.

Nadesłane.

Zmiana pomieszkania.

Wszech nauk lekarskich

Dr. Józef Gracka

mieszka obecnie ulica Pańska Nr. 13 i ordynuje jak poprzednio od 3—5.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 3 stycznia 1889.

	płacą walutą austr. zł. ct.	żądają walutą austr. zł. ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	207 75	211 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	212 —	215 —
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	281 —	285 50
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	— —	216 —
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	99 75	100 75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	103 —	104 —
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. 51 l.	95 —	96 —
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	102 —	103 —
„ „ „ 4 pr. w. a.	95 50	96 60
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	102 —	103 —
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l.	92 50	93 50
„ „ „ 4½ pr. „ „ 52	97 10	98 10
„ „ „ 4 pr. „ „ 56	91 —	92 —
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	—	57 50
Listy dłużne g Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi	—	48 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogół. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los w 15 lat.	—	— —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	102 50	103 —
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100 —	101 —
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi .		
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103 25	105 —
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4¼ pr. wa.	93 —	94 —
5. Losy miasta Krakowa	22 75	24 —
„ „ Stanisławowa	33 —	35 —
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 68	5 78
Dukat cesarski	5 70	5 80
Napoleondor	9 50	9 60
Półimperyał	9 90	10 —
Rubel rossyjski srebrny . . .	1 36	1 48
„ „ papierowy . . .	1 23¼	1 25¼
100 marek niemieckich . . .	59 85	60 —

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2 stycznia 1889

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	82.60	82.80
luty-sierpień	82 60	82.80
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	83.15	83.35
kwiecień-październik	83.20	83.40
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	.—	—.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	140.—	140.40
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	144.50	145.50
„ „ 1864 po 100 zł. . . .	171.60	172.10
„ „ 1864 po 50 zł. . . .	171.50	172.—
Renty Com. po 42 litr. austr. . .	152.20	152.70
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881 . .	97.95	98.15
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	110.75	110.95
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	103.—	103.75
Galicyi	103.—	103.75
Niższej Austryi	109.50	110. –
Siedmiogrodu	104.—	105.—
Węgier	104.—	105.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	118.—	118.50
In. kred. dla handlu po 160 zł.	312.70	313.–
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	511.—	515.—
Gal. banku hip. po 200 zł. . . .	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł. .	884.—	886.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2460.—	2466.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	207.50	208.—
Lwów.-Czern. kol. I po 300 zł. a. w.	213.50	214.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	255.70	256.10
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	97.75	98.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	183.—	183.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6. pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	—.—	—.—
„ „ „ premiowe po 3 pr.	103.50	104.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	90.—	93.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	95.—	97.50
„ „ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	87.—	90.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. . .	95.40	—.—
„ „ „ „ po 5 pr. . .	101.90	—.—
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	101.90	—.—
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	95.25	95.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	100.25	101.—
Gal. banku hip. po 5 pr. w 40 l. wyl.	100.—	100.50
Banku aust. węg. po 4½ pr. . . .	102.20	102.60
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr. . .	102.—	102.70
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr. . .	101.75	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	99.40	99.90
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze . . .	100.50	101.—
Kolej północna po 100 zł. m. k . .	100.—	100.60
„ „ po 100 zł. w. a. . .	101.80	102.20
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.40	100.—
dtto (Jarosław-Sokal) .	98.20	98.50
Kol. gal. Lwów-Czern. Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . .	81.—	81.40
z r. 1884 . .	88.—	88.50
z r. 1866 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98.25	98.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	—.—	—.—
Clarego po 40 zł. m. k.	58.—	59.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
Keglevicha po 10 zł. m. k. . . .	40.—	41.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	62.50	63.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	57.75	58.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	—.—	—.—
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.80	13.20
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	21.—	21.60
Salma po 40 zł. m. k.	64.—	64.50
St. Genois po 40 zł. m k.	65.—	66.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	33.75	34.25
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k. .	157.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a. .	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	40.50	41.25
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	54.—	55.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n. .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	120.60	121.10
Paryż za 100 fr.	47.67.50	47.72.50
Kurs złota.		
Dukat cesarrki men.	5.68.—	5.70.—
„ pełnej wagi	5.63.—	5.66.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	9.52.50	9.54.—
Rossyjski półimperyał	9.86.—	9.88.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 3 stycznia 1889.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	82	60
„ „ „ w srebrze .	83	15
Renta w złocie	110	80
5 pr. austr. renta marcowa . . .	97	95
Akcye banku wiedeńskiego	883	—
„ „ kredytowego	313	—
Londyn	120	55
Napoleondor	9	52½
Dukat cesarski men.	5	68
100 marek niemieckich	59	10

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 50281 (8032 1—3)

W tut. c. k. Sądzie odbędzie się w dniach 30 stycznia i 28 lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w biórze 5 c. k. radcy Simonowicza na pierwszym terminie tylko powyżej ceny szacunkowej na drugim nawet poniżej takowej, licytacya realności bez nr. kons w drugiej dzielnicy we Lwowie położonej, wykazem hip. l. 500 dz. II. objętej wedle k. B. p. 1. Stanisława Gałązki własnej, na zaspokojenie intabulowanej tamże wedle k C. p. 1. pretensyi Juliusza Bergera w kwocie 15 złr. a. w. z. p. n.

Cena wywołania 249 złr. 50 ct.

Wadyum 25 złr. wa.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla niewiadomych i dla tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 17 listopada 1888 do tabuli weszli, w końcu dla tych, którymby ta uchwała lub późniejsze z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, ustanawia się kuratorem adw. dr. Maryańskiego z substytucyą adw. dr. Sołowija.

We Lwowie, dnia 1 grudnia 1888.

L. 7054 (7803 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Przemyślu podaje do wiadomości że w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Stefanowi Kizlikowi o zapłacenie sumy 250 złr. przeprowadzona zostanie dnia 30 stycznia 1889 i dnia 1 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem w Sądzie bióro nr. 26 sprzedaż realności dłużnika w Nowosiółkach położonej wyk. hip. l. 176 ks. gr. gminy Nowosiółki objętej.

Cenę wywołania, która jest ceną szacunkową, stanowi kwota 800 złr.

Wadyum 10-prc. tej sumy.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania, w drugim i niżej ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 47 d. u. s.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adwokata dr. Rosenbacha.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl, 10 października 1888.

L. 6948 (8270 1—3)

Ck. Sąd powiatowy w Myślenicach ogłasza iż w dniach 31 stycznia 1889 i 4 marca 1889 o godz. 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 8 w Krzyszkowicach położonej według lwh. 5 ks. grt. tejże gminy dłużniczki Maryanny Kleszczowej własnej na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o 250 złr. aw.

Cena wywołania 650 złr. aw.

Wadyum 65 złr. aw.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Myślenice, dnia 10 grudnia 1888.

L. 6543 (8178 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 31 stycznia 1889 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 7 marca 1889 nawet poniżej takowej licytacya realności lk. 24 według wykazu hip. 46 gminy Zuszyce pełnol. Iwana, Tanki Kowalów i niel. Maryi i Katarzyny Kowalów własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w liwidacyki pożyczkowych pto 20 rat po 9 złr. z. p. n.

Cena wywołania 300 złr.

Wadyum 30 złr.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowionym kuratorem ck. notarysz Adolf Henze w Gródku.

Gródek, dnia 1 listopada 1888.

L. 11700 (29 1—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem na dnie 30 stycznia 1889 i 6 marca 1889 zawsze o godz. 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusowa publiczną sprzedaż majętności objętej wyk. hip. l. 595 gminy kat. Krystynopol dłużniczki Ludwiki Semeniuk własnej celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Sokalu w ilości 74 zł. 72 ct. wa. z pn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej majętności w ilości 100 zł.

Wadyum zaś kwota 10 zł.

W pierwszym terminie nabyć można majętność tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu, kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany adw. dr. Goldberg w Sokalu.

Sokal, 28 października 1888.

L. 11701 (30 1—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dnie 30 stycznia 1889 i 6 marcż 1889 zawsze o godz. 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż 3/9 części ciała grunt. l. 472 całego ciała grun. l. 505 i 3/15 części ciała grunt. 506 wyk. hip. dla gminy katastralnej Tartakowa dłużnika Piotra Senczuka a ciała grun. l. 85 wyk. hip. dla gminy Kopytowa dłużniczki Serafiny Senczuk własnej celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Sokalu w ilości 232 zł. 12 ct.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej majętności w ilości 999 zł. 60 ct.

Wadyum zaś kwota 99 zł. 96 ct.

W pierwszym terminie nabyć można majętności tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu, kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany adwokat dr. Goldberg

Sokal, 28 października 1888.

L. 4903 (8231 1—3)

Żabnieński c. k. Sąd pow. ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Babetty Singer w kwocie 546 złr zpn., odbędzie się w tut. sądzie w dniach 30 stycznia i 27 latego 1889 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 37 ks. gr. gm. Pasieka otfinowska Piotra Bisia własnej.

Cena wywołania 1719 zł. 36 ct. wa.

Wadyum 171 zł. 90 ct. wa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Zabno, dnia 17 grudnia 1888.

L. 14925 (16 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się na zaspokojenie wierzytelności Arona Leiby Erdsteina w kwocie 50 złr. w dniach 10 stycznia 1889 i 12 lutego 1889 o 10 godzinie przed południem przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. k. 3 w Kopance położonej wedle wyk. hip. nr. 262 na Bogdana Pawliszyna intabulowanej, a to przy pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 240 zł., przy drugim terminie także i niżej tej ceny.

Warunki i wyciąg z księgi gruntowe mogą być przejrzane w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono pana Karola Ilgnera.

Kałusz, 13 listopada 1888.

L. 5950 (31 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Netti Blau w kwocie 125 zł. w dniach 18 stycznia 1889 i 15 lutego 1889 w Sądzie o godzinie 9 rano realność pod l. 191 w Wieliczce przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 991 złr. 73 ct. zakład 10pr

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i resztę warunków licytacyi przeglądąć wolno w registraturze Sądu.

Wieliczka, 26 listopada 1888.

L. 4849 (7630 2—3)

Strzyżowski Sąd powiatowy zawiadamia iż dnia 28 stycznia i 18 lutego 1889, godzina 10 rano odbyli się sprzedaż realności nr. 71, 110 Konieczkowa, położona Chawy Hallszütz własnej w b. 96 objętej, na zaspokojenie wierzytelności Wolfa Dinekera resztujących 1050 zł. zpn. przedsięwziętą i przy drugim terminie, także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 970 zł.

Wadyum kwota 97 zł.

Inne warunki licytacyjne tutejszego sądu przejrzeć można.

Strzyżów 23 listopad 1888.

L. 5823 (8226 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 28 stycznia za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 lutego 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 35 w Jaworowie położonej Dom. III. pag. 67 ut. l. ad. 15 haer. dłużników Wolfa Rettiga, Zwetty Appelgrün Rosy Schnegg i Arona Dawida i Estery małż. Rosenbach własnej, na rzecz uprzyw. galicyjskiego Banku hipotecznego pto 1209 zł. 67 ct. zpn.

Cena wywołania 5500 zł.

Wadyum 550 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca po bytu wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator Ferdynand Krischke z Jaworowa.

C. k. Sąd powiatowy

Jaworów, 9 sierpnia 1888.

L. 12036 (7992 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje na rzecz ck. uprz. Zakładu kredytowego włościanskiego w likwidacyi we Lwowie celem ściągnięcia dłużnej sumy 2654 zł. 10 ct. zpn. ponowną publiczną sprzedaż folwarku Brubacherówka w Trościańcu powiatu Jaworowskiego położonego wedle Dom. 519 pag. 245 w 2 haer. Daniela Brubachera własnego, która na dniu 28 stycznia 1889 w gmachu sądowym przedsięwziętą będzie.

Cena wywołania 5000 zł. cena szacunkowa przy udzieleniu pożyczki przyjęta.

Wadyum 500 zł.

Na tym terminie majętność powyższa i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie byle takową długi poniżej ceny szacunkowej zahipotekowane pokryte były.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny znajdują się do przejrzenia w tusądowej registraturze.

O tem zawiadamiamy strony i wierzycieli, dla wierzycieli, którzy po dniu 8 października 1888 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratora adw. Dra Łużyckiego z zastępstwem adwokata Dra Regera.

Przemyśl, 31 października 1888.

L. 12371 (8119 2—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Janowi Ewy pto 3000 zł. aw. zpn. rozpisuje się przymusową publiczną sprzedaż folwarku „Ewyjówka“ w Trościańcu położonego, wedle Dom 517 pag 278 u. 2 haer. Jana Ewy (syna) własnego, z wszystkiemi przynależytościami na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi i w tym celu wyznacza się dwa terminu licytacyjne w dniu 28 stycznia 1889 i w dniu 28 lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w Sądzie biöro nr. 8.

Przy pierwszym terminie folwark ten tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim także i niżej, za jakąkolwiek bądź cenę sprzedany zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość folwarku w kwocie 6000 złr.

Wadyum wynosi 600 zł.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny w godzinach urzędowych w w tusądowej registraturze przejrzane być mogą.

C. k. Sąd obwodowy

Przemyśl 21 listopada 1888.

L. 7224 (8057 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 150 zł. wa. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie onia 28 stycznia 1889, 28 lutego 1889 i 27 marca 1889 o godzinie 10 przed południem sprzedaż realności lk. 69 w Strzelbicach wedle wyk hip. 173 Iwana Mociaka własnej.

Cena wywołania wynosi 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Na pierwszych dwóch terminach będzie realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim i poniżej takowej, jednakże nie niżej jak za 350 złr. w. a. sprzedaną.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

O tem zawiadamia się wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 10 listopada 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy dotyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, do rąk kuratora Maryana Władyczyńskiego ck. notaryusza w Staremmieście i obecnym edyktem.

C. k. Sąd powiatowy

Staremiasto, 14 grudnia 1886.

L. 7035 (7993 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Amszchana Scherza w kwocie 59 zł. aw. zpn. odbędzie się w tymże sądzie w dniach 29 stycznia i 28 lutego 1889 zawsze o godzinie 10 rano licytacya realności wykazem hipot. l. 744 ks. gr. gminy Brzozów objętej, Maryanny Siedleczka własnej.

Cena wywołania 180 zł.

Wadyum 18 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w sądzie tutejszym.

Brzozów, 16 listopada 1888.

L. 14463 (8212 2—3)

Celem zaspokojenia sumy 1000 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Emilii z Bilińskich Horbaczewskiej przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 464 gminy Dobesławce objętej masy spadkowej po Julii Pomezańskiej własnej, na dniu 29 stycznia i 12 marca 1889 zawsze o godzinie 9 rano z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za 3300 zł. lub wyżej, zaś na drugim także niżej ceny wywołania 2732 zł. 76 ct. jednak nie niżej 2732 złr.

Wadyum wynosi 273. zł 28 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. Dra Milgroma.

Resztę warunków wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Sąd powiatowy mej. deleg.

Kołomyja 5 grudnia 1888.

L. 14207 (8171 2—3)

Ck. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości że w celu ściągnięcia sumy 100 zł. w a. zpn. na rzecz Jana Karalskiego odbędzie się dnia 29 stycznia 1889 i 5 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 14 egzekucyjna sprzedaż połowy realności dłużników Michała i Maryi Brygierów własnej, pod l. 1478 w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 492 zł. 96 ct. wa.

Wadyum 49 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po zastawniczem opisaniu tej realności t. j. po dniu 5 listopada 1886 prawo zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo uchwałą z 31 grudnia 1887 l. 16150 kuratorem ad actum p. adwokata Dra Glogiera a p. adwokata Dra Trzcinieckiego zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 9 grudnia 1888.

L. 6213 (7994 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kosowie zawiadamia, że w sądzie odbędzie się o godzinie 9 rano, w dniach 29 stycznia 1889 26 lutego 1889 licytacya realności wykazem hipot. l. 197 księgi gruntowej gminy Jaworów objętej, dłużnika masy spadkowej ś. p. Iwana Korpaniuka własnej, na rzecz Josla Rieglera pto 78 zł. zpn., i że realność ta na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cena wywołania 202 zł.

Wadyum 20 zł. 20 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu możliwych wierzycieli hipotecznych i dla wierzycieli, którzyby po dnu wydania wyciągu hipotecznego do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze z jakiegokolwiek bądź tytułu doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratorem adwokata Dra Zakrzewskiego.

Kosów, 28 czerwca 1888.

L. 522 (7873 2—3)

Ck. Sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Juliana Gutkowskiego w kwocie 370 zł. aw. zpn. odbędzie się dnia 28 stycznia 1889 godz. 10 z rana w tutejszym sądzie publiczna i przymusowa sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 28 księg gruntowych gminy katast. Hukałowce objętej a dłużnika Michała Czyż własnej pod warunkami w tus. uchwale z 30 czerwca 1887 l. 4348 wyrażonymi o tyle zmienionemi iż realność ta na jednym terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie i że wadyum wynosi 5 proc. ceny wywołania tj. 35 zł. 55 ct. wa.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Zborów, dnia 12 kwietnia 1888.

L. 9936 (8276 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rawie ruskiej ogłasza, że celem ściągnięcia pretensyi Maryanny Stehnij w kwocie 330 zł. wa. zpn. przeprowadzoną zostanie w dniach 28 stycznia 1889 i 25 lutego 1889 każdokrotnie o godzinie 3 popołudniu w sądowej kancelaryi egzekucyjna licytacyjna sprzedaż 6/15 niewydzielonych części realności dłużników Michała Horbacza i Pilipa Horbacza własnych pod ld. 76 w Podlesiu położonej, wyk. hip. l. 39 księgi gruntowej gminy katastralnej Ruda Magierowska objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 225 zł. 60 ct.

Wadyum 23 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Dla niewiadomych wierzycieli, tudzież tych wszystkich, którzyby prawo rzeczowe na powyż wymienionej realności dopiero po dniu 6 października 1888 uzyskali lub którymby z jakiejkolwiekbądź przyczyny uchwała niniejsza, lub późniejsze w tej sprawie wydać się mające uchwały, doręczone być nie mogły ustanawia się kuratora w osobie p. Władysława Górki w Rawie.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny, można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Rawa, 20 listopada 1888.

L. 6955 (7911 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 57 zł. zpn. odbędzie się w tymże sądzie w dniach 28 stycznia i 5 marca 1889 zawsze o godzinie 10 rano licytacya realności lk. 383 w Golcowy wykazami hipot. l. 829 i 828 ks. gr. tej gminy objętej, Antoniego Wolanina własnej.

Cena wywołania 337 zł. 5 c0t.

Wadyum 33 zł. 75 ct.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w Sądzie tutejszym.

Brzozów, 16 listopada 1888.

L. 11688 7850 (2—3)

Sokalski ck. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dnie 28 stycznia i 28 lutego 1889 zawsze o 10 godzinie rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż połowy majętności objętej, wyk. hip 709 gminy katastralnej Krystynopol dłużnika Andrucha Maciury własnej celem zaspokojenia pretensyi Dyrekcyi Towarzystwa zaliczkowego w Sokalu w ilości 223 zł. wa. zpn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej połowy majętności w ilości 30 zł.

Wadyum zaś kwota 3 zł.

W pierwszym terminie nabyć można majętność tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej na drugim zaś terminie poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli, został zamianowany p. Dr. Władysław Semetkowski ze Sokala.

Sokal, dnia 1 października 1888.

L. 2757 (7976 2—3)

W dniach 30 stycznia i 27 lutego 1889 o godzinie 9 rano przymusowo sprzedane będą w tut. Sądzie 2/10 części realności l. wyk. 23 w Czernichowie Wincentego Maczka własne i 2/10 części tej samej realności Maryanny Zabagłowej własne, na zaspokojenie kosztów sporu i egzekucyjnych w łącznej kwocie 117 zł. 22 pół ct. dotąd przyznanej Wydziałowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem się należącej.

Cena szacunkowa wynosi 735 zł. 60 ct.

Wadyum 74 zł. wa.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Liszki, dnia 30 października 1888.

L. 4277 (7757 2—3)

Ck. sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości że w celu zaspokojenia pretensyi ck. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie mianowicie 9 rat po 9 zł. i jednej raty w kwocie 9 zł. 9 ct. a. w. zpn. przeprowadzi w dniach 29 stycznia 1889 i 28 lutego 1889, każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 88 księgi gruntowej gminy Koniuszki tuligłowskiej objętej, dłużnika Tomasza Mospana własnej, z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 131 zł.

Wadyum 14 zł. wa. w gotówce.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania powyższej realności, można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hip. Łuszpiński ck. Notaryusz w Komarnie.

Komarno, dnia 11 lipca 1888.

L. 2533 (7716 3—3)

Ck. Sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, iż celem wykonania dozwolonej równocześnie licytacyi 5/7 części realności pod l. 196 w Janowie, wykazem hipot. l. 232 objętej, w sprawie Tobiasza Bodeka przeciw Mendlowi Bursztynowi i Beili Chanie Bursztyn pto 44 zł. zpn.. naznaczono dwa terminy, na dzień 24 stycznia i 28 lutego 1889, godzinę 10 przed południem, przy których pierwszym realność ta tylko za lub wyżej ceny, przy drugim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena wywołania 397 zł. 60 ct.

Wadyum 40 zł. wa.

Resztę warunków, akt ocenienia i inne mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych Dr. Abraham Wiesenberg w Janowie.

C. k. Sąd powiatowy

Janów, dnia 31 lipca 1888.

L. 7121 (8278 3—3,

Dnia 9 stycznia 1889 i 6 lutego 1889) zawsze o godzinie 11 rano, odbędzie się w ck. Sądzie powiatowym Ustrzyckim egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 43 w Ustyanowej położonej, wedle wykazu hipotecznego l. 73 Iwana Kubryna własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu włościańskiego w kwocie 6 rat po 9 zł. i 78 zł. 90 ct.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Bliższe warunki w registraturze.

Kurator p. Morwitz miejscowy notaryusz.

Ustrzyki, 4 listopada 1888.

L. 6869 (8050 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 25 stycznia 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 15 lutego 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wykazu hipotecznego l. 47 księgi gruntowej gminy Kłodzienko Michała Diaka własnej, na rzecz Szczepana Zerebeckiego pto 120 zł, wa. zpn.

Cena wywołania 1092 zł. wa.

Wadyum 109 zł. wa.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Kulików, dnia 10 listopada 1888.

L. 3463 (7649 2—3)

W dniach 29 stycznia i 26 lutego 1889 o 10 godzinie rano w budynku tutejszego sądu przymusowo sprzedaną będzie realność pod nk. 43 w Podobinie położona, wyk. hip. l. 75 w całości, l. 76 w 6/32 częściach, l. 73 w 2/14 częściach i l. 79 w 2/4 częściach objęta, niegdyś śp. Jana Adamczyka po połowie własna, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 267 zł. 50 ct. zpn.

Cena wywołania wynosi łącznie 1931 zł. 83 $^{13}/_{14}$ ct.

Wadyum 193 zł. 50 ct. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono notaryusza Jana Wysockiego w Mszanie dolnej.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Mszana dolna 30 września 1888.

L. 4513 (8052 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Liszkach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia kwoty 200 zł. wa. zpn. Stanisławowi Kęskiewiczowi od Jana Slepickiego się należącej, odbędzie się dnia 30 stycznia i 27 lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności wykazem hip. 60 księgi gr. Liszki objętej, Jana Slepickiego własnej.

Cena wywołania wynosi 1882 zł.

Wadyum 188 zł. 20 kr.

Reszta warunków licytacyjnych i akt oszacowania, przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy

Liszki, dnia 10 grudnia 1888.

L. 17814 (7868 2—3)

Ck. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w liwidacyi tj. 11 rat po 5 zł. 89 ct. i resztującego kapitału 82 zł. 80 ct. i 7 zł. 73 ct zpn. odbędzie się dnia 30 stycznia 1889 i dnia 27 lutego 1889 o godzinie 10 rano, w sądowem zabudowaniu biurze drugiem przymusowa sprzedaż realności dłużnika Danyły Fedorów własnej wyk. hip. l. 87 gminy kat. Zabereże objętej pod lk. 7 położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 300 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 60 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Dr. Eminowicz, w Stanisławowie.

Stanisławów, 31 października 1888.

L. 12751 (8115 1—3)

Ck. sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Berka Guttmana w kwocie 38 zł. 58 ct. aw. zpn. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę 3/5 części realności pod lwh. 422 w Chrzanowie, nieobjętej masy spadkowej śp. Apolonii Bętkowskiej w 2 terminach tj. 31 stycznia i 28 lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 z rana.

Cena szacunkowa 144 zł.

Wadyum 15 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w tus. registraturze.

Chrzanów, 22 listopada 1888.

L. 7188 (8277 3—3)

Dnia 28 stycznia 1889 i 25 lutego 1889 każdym razem o godzinie 3 popołudniu, odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa licytacyjna sprzedaż połowy realności pod l. kon. 403 w Rawie położonej wykazem hipotecznym l. 1080 księgi gruntowej Rawa objętej, dłużniczki Glückli Kampf własnej, na rzecz Leibisza Feuera celem wydobycia tegoż wierzytelności w kwocie 95 zł. zprzynależytościami.

Cena wywołania 1141 zł. 18 ct.

Wadyum 75 zł.

Kuratorem hipotecznych wierzycieli ustanowiony adwokat Dr. Segal w Rawie.

Akt oszacowania, wyciąg tabularny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Rawa, 30 września 1888.

Konkursa.

L. 77533 (8282 3—3)

W celu nadania stypedyum z fundacyi im. ks. Medarda Neronowicza, opróżnionego z początkiem roku szkolnego 188/9 rozpisuje się niniejszem konkurs do końca stycznia 1889.

Rzeczone stypendyum wynosi obecnie rocznych 60 zł. i może być podwyższonem w miarę powiększenia się dochodów funduszu stypendyjnego.

Stypendyum to przeznaczone jest wyłącznie dla ubogiego ucznia pochodzącego z miasta Nowego Sącza.

Podania kompetentów zaopatrzone w metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, tudzież świadectwa szkolne z ostatnich dwóch półroczy, należy wnieść na ręce przełożonych Dyrekcyj szkolnych do ck. Namiestnictwa przed upływem terminu konkursowego.

Lwów, dnia 24 grudnia 1888.

L. 462 (8254 3—3)

Celem stałego obsadzenia w okręgu szkolnym dobromilskim:

1) posady kierownika przy 4 klasowej szkole męskiej w Dobromilu z płacą 500 zł. i wolnem pomieszkaniem;

2) posady nauczyciela starszego przy tejże szkole z płacą 450 zł. rozpisuje się konkurs z terminem wniesienia podań do dnia 7 lutego 1889 na ręce ck. Rady szkolnej okręgowej w Dobromilu.

Podania nieudokumentowane należycie lub wniesione po terminie wyznaczonym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

w Dobromilu, dnia 28 grudnia 1888.

C. k. Starosta jako przewodniczący

Szawłowski

L. 65958 (8219 3—3)

Aus der Hersch Barach'schen Stiftung ist ein Betrag von zwei hundert neun und dreissig (239) Gulden ö. W. an ein armes gesittetes Mädchen israelitischer Religion und zwar vorzugsweise an eine Verwandte des Stifters oder an ein aus Galizien gebürtiges Mädchen zu vergeben.

Die Gesuche sind mit einem legalen Armuts und Sittenzeugnisse, dann mit dem Geburtscheine zu belegen und in dem Falle die Bewerbung aus dem Titel der Verwandschaft mit dem Stifter erfolgt, ist dieselbe mit einem in aufsteigender Linie bis zu dem Stifter oder dessen Vater Chaim Barach reichenden, mit den Original-Geburts Traungsscheinen oder den gehörig legalisirten Metriken — Auszügen beleg ten Stammbaum nachzuweisen.

Sollte ein ausser Verschulden der Partei gelegener Umstand diesen Nachweis unmöglich mohnen so ist dies bezüglich eine Bestätigung der kompetenten politischen Bezirksbehörde beizubringen und die Verwandschaft durch andere glaubwürdige und von hiezu berufenen öffentlichen Organen ausgefertigte Zeugnisse darzu thun.

Die Gesuche sind bis 30 Jänner 1889 bei der kk. u. ö. Statthalterei in Wien zu überreichen.

L. 1352. (33 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

a) Przy szkole 4-klasowej męskiej w Sanoku, posada nauczqciela, z roczną płacą 450 złr.

b) 1. Przy szkole 3-klasowej w Rymanowie, posada nauczyciela, z roczną płacą 450 złr.; 2. przy 3-klasowej szkole w Zagórz", posada nauczyciela kierującego, z roczną płacą w kwocie 300 złr., remuneracyą za kierownictwo w kwocie 50 złr. i wolnem pomieszkaniem; druga posada nauczyciela lub nauczycielki z roczną płacą w kwocie 300 złr. i trzecia posada młodszego nauczyciela lub nauczycielki z płacą roczną w kwocie 200 złr.

c) Przy dwu-klasowych szkołach: w Besku, posada młodszego nauczyciela lub nauczycielki z płacą w kwocie 240 złr. i w Zarszynie posada młodszego nauczyciela lub nauczycielki z płacą roczną w kwocie 300 złr.

d) Przy szkołach jedno-klasowych etatowych z roczną płacą w kwocie 300 złr. i wolnem pomieszkaniem: 1. w Bażanówce, 2. Czerteżu, 3. Jurowcach, 4. Klimkówce, 5. Osławicy, 6. Pakoszówce, 7. Pielni, 8. Posadzie olchowskiej, 9. Posadzie sanockiej, 10. Radoszycach, 11. Rzepedzi, 12. Sanoczku, 13. Seńkowej woli, 14. Trepczy, 15. Wisłoku wielkim dolnym, 16. Zahutyniu, 17. Załużu, 18. Zawadce rymanowskiej.

e) Przy szkołach filialnych z roczną płacą w kwocie 250 złr. i wolnem pomieszkaniem:

1. w Bziance, 2. Falejówce, 3. Głębokiem, 4. Lisznej, 5. Milczy, 6. Czystohorbie, 7, Międzybrodziu, 8. Dudyńcach, 9. Pisarowcach. 10. Prusieku, 11. Sieniawie, 12. Strożach małych, 13. Turzańsku, 14. Wisłoku wielkim górnym.

Kandydaci (kandydatki), ubiegający się o jedną z powyższych posad, mają wnieść podania należycie udokumentowane z dokładnym wykazem lat służby, do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Sanoku, za pośrednictwem swej Władzy przełożonej, najpóźniej do końca lutego 1889 r.

Podania spóźnione lub niezaopatrzone w potrzebne dowody służbowe, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szk. okr.

W Sanoku, dnia 30 grudnia 1888.

Kuratele.

L. 16942. (8281 1—3)

Antoni Woszczak i Mikołaj Bokła z Grzybowic, uznani zostali za marnotrawców i dla pierwszego ustanowionym został kuratorem Jan Ilczyszyn, a dla drugiego Grzegorz Pikniewicz.

C. k. Sąd pow. m. d. S. II.

Lwów, 29 października 1888.

L. 10126 (8241 1—3)

Maciej Kornaga, rolnik z Kornagów, uznany marnotrawcą.

Kuratorem tegoż Michał Młodziński z Kornagów.

C. k. sąd powiatowy

Lubaczów, 16 października 1888.

Księgi gruntowe.

L. 22417. (8160 2—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości w myśl ust. z 25 lipca 1871 l. 96 Dz. u. p., że z realności w Drohobyczu pod l. k. 160 na Zagrodkach miejskich położonej, w księdze fundarum z r. 1801 do 1805 na rzecz rz. kat. kościoła względnie probostwa w Drohobyczu zapisanej, utworzone zostają następujące cztery nowe dla siebie odrębne ciała hipoteczne, a to:

1. na rzecz Romualda Koczyńskiego ciało hipoteczne dla realności gruntowej i budynkowej w Drohobyczu na Zagrodach miejskich położonej, graniczącej od północy z gościńcem rządowym z Drohobycza do Sambora prowadzącym, na południe z ulicą Bednarską, na wschód częściowo z parcelami gr. 501 i 502 a częściowo z realnością niegdyś Jana Hordyńskiego własną, nareszcie na zachód z parcelami grunt. 504|3 i 505|1. a składającej się z parcel:

budowl.	530	o powierzchni	35	sążni □
„	2247	„	289	„
„	2148	„	221	„
gr. łąka	503|1	„	210	„
„ pastw.	503|2	„	685	„
„ ogród	504|1	„	234	„
„ „	504|2	„	391	„

o łącznej powierzchni 1 morg 365 sążni □

2) na rzecz Barbary z Puchalskich Kral, ciało hipoteczne dla realności gruntowej i budynkowej w Drohobyczu na Zagrodach miejskich położonej, graniczącej od północy z gościńcem rządowym z Drohobycza do Sambora prowadzącym, na południe i zachód z ulicą Solną, nareszcie na wschód z parc. grunt. 504|3 i 505|1 a składającej się z parcel:

budowl.	2246	o powierzchni	323	□ sążni
gr. ogród	505|2	„	358	„
„ „	505|3	„	412	„
„ pastw.	506	„	58	„

o łącznej powierzchni 1151 □ sążni.

3) na rzecz Romualda Koczyńskiego i Barbary z Puchalskich Kral, ciało hipoteczne dla realności gruntowej w Drohobyczu na Zagrodach miejskich położonej, graniczącej od północy z gościńcem rządowym z Drohobycza do Sambora prowadzącym, na południe z ulicami Solną i Bednarską, na wschód z parcelą gruntową 503|2, parc. budowl. 2247, parc. gr. 504|1, parc. budowl. 2248 i parc. gr. 504|2, nareszcie na zachód z parc. gr. 505|2 parcelą bud. 2246 i parc. gr. 505|3 i 506 a składającej się z parcel:

grt. łąka	504|3	o powierzchni	476	□ sążni
„ ogród	505|1	„	617	„

o łącznej powierzchni 1093 □ sążni.

4. na rzecz Aleksandra Schorr ciało hipoteczne dla realności gruntowej w Drohobyczu na Zagrodach miejskich położonej, graniczącej od północy z gościńcem rządowym z Drohobycza do Sambora prowadzącym, na południe z realnością niegdyś Jana Hordyńskiego własną, na wschód z realnością Rajmunda i Eugenii Strassera, nareszcie na zachód z parcelami bud. 530 i gr. 503|1, a składającej się z parcel:

grt. ogród	501	o powierzchni	690	□ sążni
„ łąka	502	„	170	„

o łącznej powierzchni 860 □ sążni.

i c. k. sądowi powiatowemu w Drohobyczu polecono wygotowanie projektów wspomnianych wyżej pod 1. 2. 3. i 4. ciał hipotecznych, które to projekty w tymże c. k. sądzie pow. przejrzane być mogą, a od dnia 1 maja 1889 począwszy, za księgę gruntową uważane będą, również oznajmia się, że od dnia 1 maja 1889 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżej pod 1. 2. 3. 4. opisanych nieruchomościach, jako nowych ciałach hipotecznych do księgi gruntowej wciągnąć się mających, tylko przez wpis do księgi gruntowej, nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. sąd wyższy krajowy wszystkich, którzyby,

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tych nowych ciał tabularnych nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta, przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowych ciał tabularnych na nieruchomości tej, lub na jej częściach, nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowych ciał tabularnych wciągnięte nie zostały — ażeby w c. k. sądzie powiatowym w Drohobyczu swoje oznajmienie do dnia 30-go kwietnia 1889 tem pewniej wnieśli, ile że w przeciwnym razie utracą prawa popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia, ta okoliczność nie zmienia, ze prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, co do na wstępie wspomnianej realności lk. 160 lub z załatwienia sądowego jest widocznem, lub żejakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu, dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 20 listopada 1888.

Wyroki prasowe.

L. 286 7997

Das k. k. Kreisgericht in Cilli hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26 November 1888, Zahl 17830, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Deutsche Wacht" Nr. 94 vom 22 November 1888, wegen des Artikels beginnend mit „Unsere Gegner haben ." nach den §. 300 St. G., u. 302 dann wegen des Art. „Die Nachricht von der erfolgten Auflösung der Bezirksvertretung in Cilli" nach §. 65 a St. G. verboten

---

Das k. k. Landesgericht in Klagenfurt hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 23 Novembrr 1888, Z. 9669, die Weiterverbreitung der in New-York erscheinenden Zeitschrift „Internationale Bibliothek" Nr. 9 vom Monate Dezember 1887, wegen des Artikels „Zwischen Galgen und Zuchthaus" und der Nr. 12 derselben Zeitschrift vom Monate März 1888 wegen des „Artikels Vive la Comune" nach §. 58 c St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Leibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 24 November 1888, Z. 9067 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Slovenec" Nr. 268 wegen des Artikels „Iz Hrwatske (Iz viren dopis)" nach §. 302 St. G. verboteu.

Das k. k. Kreisgericht in Görz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 10 und 17 November 1888, Zahlen 5977 und 6074, die Weiterverbreitung der Nr. 21 der Zeitschrift „La freccia" vom 3 November 1888 wegen des Artikels „Ghirlande" nach §. 300 St. G. und der Nr. 135 der Zeitschrift „Corierre die Gorizia" vom 10 November 1888, wegen des Artikels „La miseria e il vizio" nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkentnissen vom 14 u. 17 November 1888, ZZ. 1335/9998 und 1356/10138, die Weiterverbreitung Nr. 2497 der Zeit. „Il Piccolo" v. 9 November 1888, wegen des Artikels „Per il congresso del Pro Patria — Tommaso Salvini" nach §. 302 St. G, und der Nr. 4144 der Zeitschrift „L'Indipendente" vom 12 November 1888 wegen des Artikels „Un' altra proibizione" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Bozen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22. November 1888, Zahl 4850, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Der Burggräfler" Nr. 93. vom 17 November 1888, wegen des Artikels „Im katolischen Oesterreich" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Feldkirch hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27. November 1888, Zahl 1905, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Bregenzer Tagblatt" Nr. 866, vom 23 November 1888, wegen des Artikels „Getäuschte Hoffnungen" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21. November 1888, Z. 28652, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pomsta“ Nr. 12 vom Juli 1888, wegen des Artikels „Volne manželstvi a rodina“ nach nach den §§. 63 122 b 302 und 305 St. G. wegen des Artikels „Pravo na žitil“ nach den Artikels „Ucenci naprateli anarchie“ nach den §§. 58 c 59 c und 302 St. G., wegen des Artikels Anarchisticko-politicky prichled“ §§. 58 c, 59 c und 305 St. G.; wegen des nach den §§. 305 St. G. und wegen des Artikels „Hlasy svobody“ nach den §§. 58 a u. c 59 a u. c St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 24 November 1888, Z. 28955, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni listy“ Nr. 324 vom 21 November 1888 wegen des Artikels „K. politcke a parlamentarni situaci“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit deu Erkenntnissen vom 24 und 26 November 1888, ZZ. 11785 und 11884 die Weiterverbreitung der Nr. 139 der Zeitschrift „Plzenske Listy“ vom 22 November 1888., dann der Nr. 46 der Zeitschrift „Sumavan“ vom 17 November 1888, wegen des Artikels „V narodni spolecnosti nasi“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgrichtin in Kuttenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29 November 1888, Z. 8345 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Polaban“ Nr. 94 vom 24 November 1888, wegen des Artikels „Hrube prestoupeni stoloveho radu“ . . “ nach den §§. 300 uud 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht inBrünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30 November 1888, Zahl 17740 die Weiterverbreitung der der Zeitschrift „Rovnost“ Nr. 22, vom 28 November 1888, wegen des Artikels „Valka“ nach §. 65 a St. G.; ferner wegen des Artikels „Postaveni delnictva cihlarskebo“ und wegen des Mottos beginnend mit „Vzhuro deti proletaro“ nach §. 302 St. G. erboten.

Das k. k. Landesgericht iu Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 23 und 27 November 1888, Zahlen 17334, und 17525, die Weiterverbreitung der Nr. 32 der Zeitschrift „Mährische Presse“ vom 19. November 1 88, wegen des Artikels „Die neueste Aera“ nach den §§. 65 a und 302 St. G. und der Nr. 48 der Zeitschrift „Beobachter“ wegen des Artikels „Juden im Staatsdienste“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Ung-Hradisch hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 November 1888, Z. 9462, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Kromeriżske Noviny“ Nr. 88 vom 9 November 1888 wegen des Artikels „Z Raskeho Polska“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17 November 1888, Z. 6667 die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Il Dalmata“ Nr. 90 vom 10 November 1888, wegen der Artikel: „Un Divietto“ und „Condanna“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21 November 1888, Zahl 6890, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Dalmata“ Nr. 92 vom 17 November 1888, wegen des Artikels „Cose Scolastiche“ nach §. 300 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1795 (55)

Według §. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1888 (dz. u. p. nr. 191) mają być istniejące bezpośrednie i pośrednie podatki i opłaty z dodatkami pobierane w czasie od 1 stycznia do końca marca 1889 nadal według obowiązujących obecnie ustaw podatkowych, a mianowicie dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości oznaczonej ustawą finansową z dnia 30 maja 1888 (dz. u. p. nr. 73).

Na podstawie tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów opłaty odrazu na cały rok 1889. Zmiany, jakieby w tem w skutek ust skarbowej na ten r. uchwalić się mającej — zajść miały, uwzględnione będą przez dodatkowe sprostowanie.

Wymiar i nałożenie podatku gruntowego na podstawie wyników regulayi gruntowej mają być uskutecznione w miarę ściągniętych, w myśl ustawy z dnia 23 maja 1883 (dz. u. p. nr. 83) rezultatów ewidencyi, zaś pod względem przypisania i ściągnięcia takowego na rok 1889 postępować się ma w myśl postanowień ustawy z d. 7 czerw. 1881 (dz. up. nr.49) i obwieszczenia ck. Ministerstwa skarbu z dnia 22 czerwca 1883 (dz. u. p. nr. 119).

Przy wymiarze i przypisaniu podatku od budynków czyli podatku domowego ma być zastosowaną ustawa z dnia 9 lutego 1882 (dz. n. p. nr. 17)

Przy podatku zarobkowym i dochodowym pobrany być winien prócz ordynaryum nadzwyczajny dodatek w wysokości ordynaryum. Ci jednak kontrybuenci, których całkowita na rok 1889 przypadająca należytość podatkowa w podatku zarobkowym i dochodowym w I. klasie, lub w podatku dochodowym w II klasie w ordynaryum kwoty 30 zł. nie przewyższa, mają płacić dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych (7/10) ordynaryum.

Roczna należytość w podatku gruntowym, domowo - czynszowym i - klasowym, tudzież dochodowym spłacaną być winna z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, natomiast należytości w podatku zarobkowym z góry w półrocznych dnia 1 stycznia i 1 lipca bieżącego roku płatnych ratach.

Należy zatem przy pierw wymienionych rodzajach podatków przypadającą za czas od 1 stycznia do końca marca 1889 należytość kwartalną pobrać z końcem marca 1889, zaś należytość w podatku zarobkowym dnia 1 styoznia 1889 w pełnej za I. półrocze 1889 już należnej kwocie.

Co do sprządzenia i przedłożenia fasyi dochodu i wykazania poborów stałych, jakoteż względem wymiaru i uiszczenia podatku dochodowego na rok 1889 podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1) Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na r. 1889 winne być w dotychczasowej, instrukcyą z dnia 11 stycznia 1850 przepisanej formie ułożone i do końca stycznia 1889 do właściwych władz wniesione.

2) Przy zeznaniu dochodu w I klasie tudzież dochodu w II klasie nie pochodząceeo ze stałych poborów, służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu opodatkowaniu na rok 1889 podlegającego, dochody i wydatki z lat 1886, 1887 i 1888.

3) Postanowienia §§. 21 i 22 cesars. pat. z dnia 29 października 1849 zastosowane być mają do kwot pochodzących ze stałych poborów II klasy w roku 1889 przypadających. Osoby lub instytucye obowiązane do wypłaty stałych poborów winne pod własną odpowiedzialnością i obowiązkiem ewentualnego zwrotu przy wypłacie takowych potrącać oznajmiony im podatek dochodowy i odsyłać takowy do c. k. kas podatkowych.

4) Odsetki i renty III klasy podlegające fassyonowaniu przez strony uprawnione do pobierania tychże, mają być zeznane podług stanu majątku i dochdu z dniem 31 grudnia 1888.

5) Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, przypadającego od procentów z z kapitałów u nich lokowanych przy wypłacie takowych jest ważne także na rok 1889. Posiadaczom budynków uwolnionych czasowo, całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku na rok 1889 od czystego dochodu rocznego z tychże budynków uzyskanego, tj od kwoty pozostałej z całorocznego czynszu brutto po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach uwolnionych całkowicie od podatku domowoczynszowego także po potrąceniu przypadających w roku 1889 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowowo-czynszowego.

W mowie będący 5 proc. podatek ma być pod każdym względem z wyjątkiem sposobu wypośrodkowania czystego dochodu opodatkowaniu podlegającego podatkowi domowo-czynszowemu, na równi postawiony i winien być uważany jako podatek realny, któremu ustawnicze prawo zastawne na nieruchomości przysługa i równie jak podatek domowo czynszowy spłacany z dołu w ratach z końcem każdego kwartału już należnych.

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.
we Lwowie, dnia 28 grudnia 1888.

KUNDMACHUNG.

Nach §. 1. des Gesetzes vom 19. Dezember 1888 (R G. Blt. N. 191), sind die bestehenden directen und indirecten Steuern und Abgaben sammt Zuschlägen nach Massgabe der gegenwärtig giltigen Besteuerungsgesetze und zwar die Zuschläge zur Erwerbsteuer und zur Einkommensteuer in der durch das Finanzgesetz vom 30 Mai 1888 (R. G. Bl. N. 73) bestimmten Höhe in der Zeit vom 1. Jänner bis Ende März 1889 fortzuerheben.

Auf Grundlage dieses Gesetzes, wird die Vorschreibung der directen Steuern mit Berücksichtigung der gesetzlichen Zahlungstermine sofort für das ganze Jahr 1889 eingeleitet. — Die Aenderungen, welche sich darin durch das für dieses Jahr zu beschliessende Finanzgesetz für die weiteren drei Quartale ergeben sollten, werden mittelst nachträglicher Richtigstellung berücksichtigt werden.

Die Veranlagung der Grundsteuer auf Grundlage der Ergebnisse der Grundsteuer-Regelung, hat nach Massgabe der im Sinne des Gesetzes vam 23. Mai 1883 (R. G. Bl. N. 83) zu Stande gekommenen Evidenzhaltungsresultate zu erfolgen und ist in Absicht auf die Vorschreibung und Einhebung der Grundsteuern für das Jahr 1889 nach Massgabe des Gesetzes vom 7. Juni 1881 (R. G. Bl. N. 49) und der Kundmachung des k. k. Finanz-Ministeriums vom 22. Juni 1883 (R. G. Bl. N. 119) vorzugehen.

Die Bemessung und Vorschreibung der Gebaudesteuern, hat auf Grund des Gesetzes vom 9. Februar 1882 (R. G. Bl. N. 17) zu erfolgen.

Bei der Erwerb- und Einkommensteuer ist nebst dem Ordinarium ein ausserordentlicher Zuschlag in der Höhe des Ordinariums einzuheben. Von jenen Steuerpflichtigen, deren Gesammtsteuerschuldigkeit an Erweb- und Einkommensteuer I. Classe oder an Einkommensteuer II. Classe im Ordinarium den Betrag von 30 (dreissig) Gulden nicht übersteigt, ist der ausserordentliche Zuschlag nur in der Höhe von sieben Zehntel des Ordinariums einzuheben.

Die Jahresschuldigkeit an der Grund- Hauszins- und Hausklassen- Steuer, dann an der Einkommensteuer, hat in decursiven mit Schluss eines jeden Quartals verfallenden Raten zur Berichtigung zu gelangen, wogegen die Erwerbsteurschuldigkeit in halbjährigen am 1. Jänner und 1. Juli dieses Jahres fälligen Raten vorhinein entrichtet werden muss. — Demnach ist bei den erstgenannten Steuergattungen die für die Zeit vom 1. Jänner bis letzten März 1889, die Erwerbsteuerschuldigkeit aber am 1. Jänner 1889 in der vollen für die erste Jahreshälfte 1889 fälligen Gebühr einzuheben.

In Absicht auf die Verfassung und Uiberreichung der Bekenntnisse über das Einkommen und der Anzeigen über die stehenden Bezüge, dann auf die Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer für das Jahr 1889, werden nachstehende Bestimmungen zur allgemeinen Kenntniss gebracht.

1. Die Bekenntnisse und Anzeigen behufs der Bemessung der Einkommensteuer für das Jahr 1889, sind in der bisherigen mit der Vollzugsvorschrift vom 11. Jänner 1850 vorgezeichneten Form anzufertigen und bis Ende Jänner 1889 bei den kompetenten Bemessungsbehörden zu überreichen.

2. Den Bekenntnissen des Einkommens der I. Klasse, sowie des nicht in stehenden Bezügen bestehenden Einkommens der II. Klasse haben die Einnahmen und Ausgaben der Jahre 1886, 1887 und 1888 zur Ermittlung des für das Jahr 1889 steuerbaren Durchschnittserträgnisses zur Grundlage zu dienen.

3. Die Anordnungen der §. 21. und 22. des kaiserlichen Patentes vom 29. Oktober 1849, finden auf die von stehenden Bezügen der II. Klasse in dem Jahre 1889 fälligen Beträge Anwendung. — Die zur Auszahlung der stehenden Bezüge Verpflichteten haben die denselben bekannt gegebene Steuergebühr dem Bezugsberechtigten bei sonstiger Haftung und Ersatzpflicht in Abzug zu bringen und an die Steuerkasse abzuführen.

4. Die Zinsen und Renten der III. Klasse, welche der Einbekennung von Seite der Bezugsberechtigten unterliegen, sind nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31 Dezember 1888 einzubekennen.

5. Das den Gewerbeunternehmern gesetzlich eingeräumte Recht, die Einkommensteuer, welche von den Zinsen der bei ihnen angelegten Kapitalien entfällt, bei der Auszahlung der Zinsen in Abzug zu bringen, hat auch für das Jahr 1889 zu gelten. Den Besitzern von Gebäuden, welche rücksichtlich derselben im Ganzen oder theilweise aus dem Titel der Bauführung die Befreiung von der Hauszinssteuer geniessen, ist für das Jahr 1889 eine Abgabe von fünf Perzent des aus diesen Gebäuden erzielten Reinertrages, d. i. von jenem Betrage vorzuschreiben, welcher von dem ganzjährigen Bruttozinsertrage nach Abzug de auf die Erhaltung des Gebäudes gesetzlich zugestandenen Perzente, und bei ganz Hauszinssteuerfreien Gebäuden überdies noch der im Jahre 1889 erweislich fällig werdenden Zinsen von dem auf dem steuerpflichtigen Objekte versicherten Kapitalien erübrigt. — Die innstehende fünfperzentige Abgabe ist in allen Beziehungen mit Ausnahme der Ermittelung des steuerbaren Reinertrages der Hauszinssteuer gleichgestellt, und ist sonach als eine Realsteuer zu betrachten, welcher das gesetzliche Pfandrecht an der Realität zusteht und wie die Hauszinssteuer in decursiven mit Schluss eines jeden Quartals verfallenden Raten einzuzahlen.

Präsidium
der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, am 28 Dezember 1888.

L. 7069. (8214 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych, Marcina, Katarzynę i Piotra Zaborowskich, że Michał Borek ze Straszęcina, wniósł przeciw nim pozew 20 października 1888 l. 7069 o uznanie własności parcel l. kat. 274 i 275 w Straszęcinie, że dla pierwszego z nich Wincenty Brotoń, dla drugiej Michał Micek, dla trzeciego Walenty Bieniarz kuratorami ustanowieni zostali, i że termin do rozprawy na dzień 30 stycznia 1889 o godzinie 9 rano wyznaczony został.

Wzywa się pozwanych zatem, aby swym kuratorom potrzebnych informacyj udzielili, inaczej wyniknąć mogące złe skutki, sami sobie przypiszą.

Dębica, 20 listopada 1888.

L. 47317. (8205 2- 3)

Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg, wird hiemit derjenige, welcher den in Verlust geratenen dem M. Zins in Jaworów von der Vorschusskasse der k. k. priv. galiz. Aktien-Hypotheken-Bank am 20. März 1888 ausgestellten Pfandschein Nr. 2570 über fünf Schnüre echte Perlen in Händen haben sollte, aufgefordert, diesen Pfandschein spätestens binnen einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen, vom Tage der dritten Einschaltung dieses Ediktes in der ämtlichen Lemberger-Zeitung gerechnet, dem hiesigen Gerichte um so gewisser vorzulegen, als nach fruchtloser Verstreichung dieser Frist der obige Pfandschein für amortisirt und nichtig erklärt werden wird.

Lemberg, 24 November 1888.

L. 8016. (8172 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie, ogłaszać będzie w r. 1889 wpisy do rejestrów handlowych w czasopismach: Gazeta lwowska“, „Gazeta wiedeńska“ i „Prawnik“, zaś wpisy do rejestrów spółek gospodarczych i zarobkowych w czasopiśmie „Gazeta lwowska“.

Złoczów, dnia 10 grudnia 1888.

L. 1317. (34 1—3)

Jego Excellencya c. k. Prezydent c. k. Sądu krajowego wyższego we Lwowie, w myśl §. 301 p k., mianował na pierwszą zwyczajną z dniem 26 lutego 1889 o godz. 9 przed poł. rozpocząć się mającą kadencyę sądu przysięgłych przy c. k sądzie obwodowym w Brzeżanach, przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych, Prezydenta sądu obwodowego Wiktora Ramskiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. Radców sądu krajowego: Walerjana Bajewskiego, Albina Turzańskiego, Dra Emila Hillbrichta, Edwarda Trusiewicza i Macieja Kaszewki.

Prezydyum c. k sądu obwodowego.
Brzeżany, dnia 26 grudnia 1888.

L. 21669. (13 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Tarnowie, zawiadamia Wojciecha Nogę, niewiadomego z miejsca pobytu, że przeciw niemu Marcin Noga, Anna Noga i Katarzyna Noga wnieśli skargę o 48 złr. 56 ct., 48 złr. 56 ct. i 48 złr. 56 ct., którą zadekretowano do sumarycznej rozprawy na 7 stycznia 1889 o g. 9 przed poł., przy której Wojciech Noga stawić się, lub ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Bronisławowi Gałeckiemu środki obrony podać, lub też innego pełnomocnika wskazać ma.

Tarnów, 28 września 1889.

L. 9167. (25 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowy zawiadamia Katarzynę Matuszyńską, której obecny pobyt nie jest sądowi znanym, że w sprawie sprostowawczej wykazu 5 i 93 ks. gr. gm. kat. Kolbuszowa dolna i wyk. 162 ks. gr. gm. kat. Kolbuszowa miasto, ustanowił dla niej kuratorem tui. c. k. notaryusza Lityńskiego i że celem przesłuchania go w tej sprawie termin na dzień 22 stycznia 1889 o godz. 9 rano wyznaczył.

Kolbuszowa, 12 listopada 1888.

L. 76417 (2 3—3)

Ck. Ministerstwo obrony krajowej wyznaczyło w porozumieniu z ck. państwowem Ministerstwem wojny w myśl §. 51, ustawy z 11 czerwca 1879 (dz. u. p. nr. 93) wynagrodzenie płacić się mające w Galicyi przez skarb wojskowy w czasie od 1 stycznia do 31 grudnia 1889 za obiad, który podczas przemarszu należy się od ponoszącego kwaterunek żołnierzom, począwszy od zastępcy oficera, aż do najniższego stopnia w następujących kwotach:

a) dwudziestu jednego i pół centa ($21^5/_{10}$ct.) dla miasta Lwowa,

b) dwudziestu jednego centa (21 ct.) dla miasta Krakowa i

c) czternastu i pół centa ($14^1/_2$ct.) dl reszty stacyj przechodowych.

Co się niniejszem w skutek rozporządzenia ck. Ministerstwa obrony krajowej z 13 grudnia 1888 l. 19763/3220 II. b. do powszechnej podaje wiadomości.

Z ck. Namiestnictwa:

Lwów, dnia 24 grudnia 1888.

L. 7954 (8227 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku zawiadamia niniejszym edyktem Berla Rothmana, że przeciw niemu i Jenci Rothman wniosła Taube Horn pozew o 300 zł. w załatwieniu tegoż pozwu wyznaczono do rozprawy sumarycznej termin na 23 stycznia 1889.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Berla Rothmana nie jest wiadome, przeto Sąd tutejszy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego notaryusza p. Nowińskiego kuratorem nieobecnego ustanowił z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem ck. Sądowi w Leżajsku doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać musi.

Leżajsk, dnia 21 listopada 1888.

L. 9519 8180 (3—3)

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Andrzejowi Mykietiukowi wniósł Andryj Pauluk pod dniem 20 sierpnia 1888, l. 9519 pozew pto 30 zł. zpn. na który do rozprawy drobiazgowej wyznaczono termin na dzień 24 stycznia 1889 o godzinie 8 rano.

Pozwanego Andrzeja Mykietiuka wzywa się, by ustanowionemu dlań kuratorowi adw. Drowi Wilkowskiemu wcześnie przed terminem rozprawy środki obrony podał, lub innego zastępcę ustanowił, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania własnej winie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy

Kossów, 11 października 1888.

L. 7344 (8239 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Maryę Karpińską, że na żądanie ck. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw niej w dniu 30 czerwca 1887 do l. 2333 nakaz zapłaty 22 rat po 9 zł. wydanym został i że dla niej uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 7344 kuratorem adwokat Dr Komernier w Borszczowie został ustanowionym.

Równocześnie wzywa się Maryę Karpińską by albo ustanowionemu kuratorowi środki obrony podała lub też innego pełnomocnika przed Sądem wymieniła.

C. k. Sąd powiatowy

Borszczów, dnia 17 stycznia 1888.

L. 8112 (8093 3—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Izaka Braunera, że Towarzystwo zaliczkowe w Zakliczynie wniosło przeciw niemu do tut. sądu pozew o 12 zł. 50 ct., na który termin na dzień 14 stycznia 1889 godzinę 9 rano wyznaczono.

Wzywa się Izaka Braunera, aby do ustanowionego dlań kuratora Wincentego Stoya, lub sądu tutejszego zgłosił się, gdyż w przeciwnym razie sam sobie ztąd wynikłe następstwa przypisać by musiał.

Wojnicz, 15 grudnia 1888.

L. 25792. (32 2—3)

W Krakowie i pobliskiej okolicy urządzony zostanie przez c. k. Zarząd poczt i telegrafów w pierwszej połowie 1889 r. zakład telefonów, obejmujący stacyę centralną w biurze, rządowego telegrafu i stacye udział biorących abonentów, połączone ze stacyą centralną liniami telefonicznemi.

Stacya centralna pośredniczy przez połączenie linii w rozmowach pojedynczych abonentów między sobą, odbiera telefonicznie telegramy i inne wiadomości listownie lub posłańcem dalej wysłać się mające (fonogramy), przesyła telefonicznie nadeszłe telegramy lub listy i t. d.

Wszelkie bliższe wyjaśnienia co do użytku telefonów jakoteż co do warunków udziału, poda c. k. urząd poczty i telegrafu w Krakowie.

Zaprasza się niniejszem wszystkie P. T. strony interesowane, ażeby wziąć udział w rzeczonym zakładzie, ażeby zgłoszenia swe wniosły pisemnie do podpisanej Dyrekcyi wprost lub za pośrednictwem c. k. urzędu poczty i telegrafu krakowskiego, ewentualnie świetnego Magistratu miasta, w jak najkrótszym czasie, o ile można w pierwszych dniach stycznia 1889 r.

We Lwowie, 18 grudnia 1888.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

L. 7526 (8184 2—3)

Ck. Sąd powiatowy w Pilźnie zawiadmia, że Menasche Jam przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Ignacemu Zwolińskiemu, Franciszce Seidl, Maryi Bast i Stanisławowi Nowakiewiczowi wniósł, pod dniem 23 sierpnia 1888 l. 5519 pozew o uznanie własności do 97/120 części ciała hipotecznego wyk. hip. l. 393 księgi gruntowej gminy Pilzno objętego, tudzież, że dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych, kuratora w osobie Abrahama Adlera z Pilzna ustanowiono i do rozprawy ustnej na ten pozew termin na dzień 23 stycznia 1889 o godzinie 9 rano wyznaczono, i wzywa się tychże pozwanych aby przed tymże terminem, albo innego obrońcę sobie obrali, lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków do obrony dostarczyli, inaczej sami sobie przypiszą możliwe złe skutki ztąd wyniknąć mogące.

Z ck. Sądu powiatowego

w Pilźnie, dnia 20 listopada 1888.

L. 32826 (8208 3—3)

Krakowski ck. krajowy Sąd handlowy w porozumieniu z ck. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie, postanowił, że w ciągu 1889 r. wpisy do rejestrów handlowych, tudzież do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych ogłaszane będą w dzienniku urzędowym „Gezety Lwowskiej" i „Gazety wiedeńskiej" a na żądanie stron interesowanych, także w czasopismie „Prawnik".

Kraków, 21 grudnia 1888.

L. 1550. (8073 2—3)

Jego Excellencya Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego, zamianował dla pierwszej, dnia 18 lutego 1889 o godz. 9 rano rozpocząć się mającej kadencyi sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym, Prezydenta c. k. sądu obwodowego, Jana Michalczewskiego, przewodniczącym sądu przysięgłych, a zastępcami przewodniczącego radców Leopolda Szymonowicza, Henryka Allschera, Edwarda Schaeffera, Leopolda Knotha i Wiktora Strzeleckiego.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 18 grudnia 1888.

L. 8634. (8260 2—3)

Jasielski sąd powiatowy zawiadamia Piotra Biernackiego i Salomona Gasta, że Maryanna Król wytoczyła przeciwko nim pozew o uznanie prawa własności ciała hip. 54 i 92 gm. kat. Jabłonica.

Wzywa się tychże, by na terminie 22 stycznia 1889 w tutejszym sądzie stanęli, lub ustanowionemu kuratorowi adwokatowi Wiedigerowi potrzebnych informacyi udzielili, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania terminu sami poniosą.

Jasło, dnia 4 listopada 1888.

L. 7943. (8154 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie podaje do wiadomości, że na prośbę Reginy Pażyrowej z Zarnowej, zaprowadza się postępowanie o uznanie Józefa Pażyry za zmarłego, albowiem tenże Józef Pażyra w r. 1880 udał się do Rumunii na robotę i tamże miał się powiesić.

Kuratorem i obrońcą związku małżeńskiego w Strzyżowie, dnia 8 listopada 1871 pomiędzy tymże Józefem Pażyrą i Reginą z Pękosiów Pażyrową zawartego, ustanowiono dra Reicha z substytucyą dra Illasiewicza w Rzeszowie.

Wzywamy wszystkich, którzyby o życiu, miejscu zamieszkania lub śmierci Józefa Pażyry mieli wiadomość, aby w terminie trzech miesięcy, po dzień 1 kwietnia 1889 ustanowionym, tutejszemu sądowi lub kuratorowi takową donieśli, inaczej na żądanie proszącej, Józef Pażyra za zmarłego, a małżeństwo za rozwiązane uznanem zostanie.

Rzeszów, 29 listopada 1888.

(8280 2—3)

Pan Dr. Herman Schwarz, wpisany został z dniem 29 grudnia 1888 na listę adwokatów z siedzibą w Tarnopolu.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 29 grudnia 1888.

Upadłości.

L. 51. (8261 3—3)

Celem powzięcia uchwały przez ogół wierzycieli masy konkursowej Joachima Feliksa, co do sposobu zabezpieczenia wierzytelności Karola Herliczki i Markusa Kufflera na majątku nieruchomym krydataryusza, — wyznaczam w mysl §. 148 lit. a) ust. konk., termin w tutejszym sądzie na dzień 30 stycznia 2889 o 9 przed południem, i na takowy wszystkich wierzycieli wzywam.

Andrychów, dnia 15 grudnia 1888.

C. k. sędzia powiatowy

jako komisarz konkursowy.

L. 14775 (8238 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach dla których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonego nieruchomego majątku Ozyasza Weinstocka kupca w Borysławiu.

Kierownictwo upadłości tej porucza się c. k. radcy Tomaszowi Kolasińskiemu a tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się adw. dr. Natana Apfla w Drohobyczu.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensyę rościć chcą, mają takowe, nawet w razie gdyby o nie spór wytoczony był w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu w c. k. Sądzie obwodowym w Samborze wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym zgłosić i na terminie, który na dzień 7 marca 1889 o godz. 10 przed południem ustanawia się przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem do zawarcia ugody.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe zgłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli. Do zatwierdzenia przez Sąd ustanowionego albo zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 17 stycznia 1889 o godzinie 10 przed południem w obec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy nie w Borysławiu mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Samborze mieszkającego celem doręczenia uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkurs. dla nich kurator na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu post. konk. umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

Sambor, dnia 28 grudnia 1888.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru braci Fiałkowskich.